

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

2017-Mart

6 YAŞINDAYIZ

BAYAN YANI

8 MART ÖZEL

DEFTER HEDİYELİ

Kadınlar boşanmak istediklerinde artan bir hızla öldürülmeye devam ediyor...

ESKİ TÜRKİYE

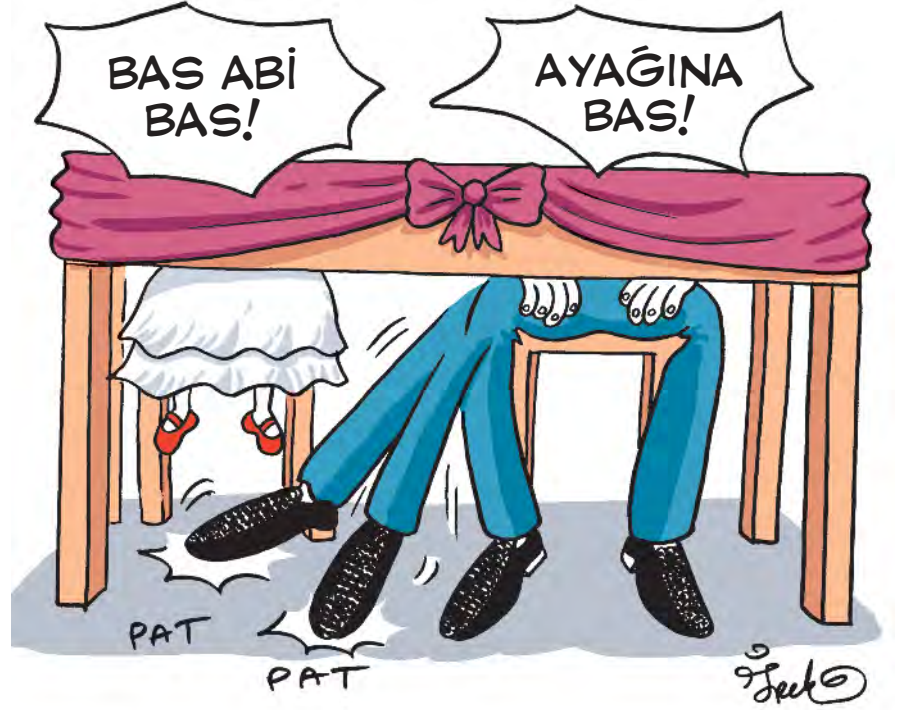
- SENİ ÇOK SEVİYORUM AYLIN.. ÖLÜRÜM DE SENDEN AYRILMAM...

YENİ TÜRKİYE

- SENİ ÇOK SEVİYORUM AYLIN.. ÖLDÜRÜRÜM DE SENDEN AYRIMAM...

ÇOCUK GELİN YOKTUR!

Piyanist Dengin Ceyhan Cumhurbaşkanı'na hakaret ettiği gerekçesiyle tutuklandı...

Erdoğan, "OHAL bitmesi diye birşey yok, netice alınana kadar devam" dedi.

**Erdoğan
Tanzanya'da
olduğu sürece,
Türk vatan-
daşlarına
giriş yasağı
uygulandı...**

Pek çok kez dergimize roportaj veren ve yazılar yazan sevgili Barbaros'la şu an yaşadığı durumun parodisini yapmıştık. Ona yazın...

Barbaros Şansal Silivri 9 nolu Cezaevi

**T.C.D.D Kocaeli-Gebze
Hızlı Tren İstasyonu'nda
baba ile 9 yaşındaki
kızına "İslam'a aykırı"
denilerek yan bilet
verilmedi...**

BAYAN YANI

2017-Mart
Aylık yaygın süreli
yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd.
Şti. adına
Sahibi ve Yazışları
Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özgülü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükaptan
Abonelik Asiye Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Fırızağa Mahallesi Deftardar Yokuşu
No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

Aile Dışında Kadın Yok:

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü -HaE | sengul@hablemitoglu.net

Güçlü Erkek-Güçlü Aile-Güçlü Devlet

Aile anlayışımıza müdahalede, dinsel ve geleneksel değerlerle piyasanın ihtiyaçlarını karşılamada, uzun süredir kadın üzerinden politikalar üretilen bir dönemin içindeyiz. Kuşkusuz aile her birimizi ilgilendiren, geçmişimizi, bu günümüzü ve yarınımızı etkileyen; anılarımızı, kişiliğimizi belirleyen bir yaşam biçimi. Akademide hala ağırlıklı olarak ailedeki cinsiyet rollerine ilişkin beklentileri, eşitlik ve insan hakları temeline oturtmanın gerekli olduğuna dair çalışmalar ortaya konabilirken, siyasetin de bu zemin üzerinden geliştirilmesi gerektiği söylenip duruyor. Diğer yandan erkek egemen aile ve toplumsal yapının kadınları çeşitli biçimlerde tlediğini de biliyoruz.

Şiddetin, kadın cinayetlerinin, karşılıksız emeğin odağı, bir anlamda erkek egemenliğinin mahrem ve gizli mekanıdır aile. Ayrıca, dünyada ve Türkiye’de devletler son 20 yılda sosyal hizmetlerden çekildikçe “aileye dönüş” eğilimi artmıştır. Bu eğilim, ülkemizdeki mevcut iktidarın dindarlık temelinde aileye müdahalesinin de sadece bahanesi olmuştur. Aileyi sosyal devletin yerine koyan iktidar, kamusal yaşama ilişkin düzenlemeleri de aile üzerinden yapmış ve yapmaya devam etmektedir. Bütün bunlar, AKP iktidarının başladığı yıllardan bugüne ailenin toplum içindeki öneminden dem vurularak yapıldı. Hatta feminizm, ailenin önemini anlayamayan bir ideoloji, feministler neredeyse terörist ilan edilerek itibarsızlaştırıldı.

Son 15 yılda aileye dönüş, kadın bakanlığının aile bakanlığı olarak değiştirilmesiyle örgütlendi. İmam hatiplerin yeniden açılması, zorunlu seçmeli dersler, içki yasakları ve vergilerinin artırılması, üç çocuk baskısı, kürtaj ve sezaryen sınırlamaları, yaşlı, hasta ve engelli bireylerin bakımında aile ve ailede

kadın emeğinin esas olmasına dair yasal düzenlemeler aileye dönüşü desteklemiştir. Aileyi koruma politikaları çerçevesinde aile elden gidiyor söylemleri ile boşanmanın azaltılmaya çalışılması, Diyanet İşleri kapsamındaki aile irşad büroları, kadına yönelik her türlü şiddetin faillerinin ataerkil bir yargı sistemi içinde yasaların esnekliğinden ve ceza indirimlerinden sanık lehine yararlandırılması, erkek egemenliğini güçlendirmeye hizmet etmiştir. Oysa, gelişmiş modernist politikalar güçlü kadın üzerinden güçlü aile ile güçlü bir demokratik devleti hedefler.

Bizde ise eğitim, iş gücü piyasası, sosyal güvenlik gibi kavramlarla şekillenen sosyal politikalar aile ideolojisi üzerinde inşaa edilmekte. Bu açıdan Diyanet İşleri Başkanlığı’nın sosyal politika ve sosyal hizmetler alanına girme çabaları olduğunu biliyoruz. Özellikle “manevi sosyal hizmet” adı altında, üniversitelerde anabilim dalları açma ve sosyal hizmet alt alanlarından biri olmaya/oldurulmaya

çalışıldığını da bizzat akademide gözlemliyoruz. Özellikle DİB’in aile irşat büroları ile yürüttüğü, boşanmayı önleme amaçlı “kutsal aile girişimlerinin” de ötesine geçen bir sosyal politika aktörü olma emelleri artık ayan beyan ortadadır.

Türkiye’de dine dayalı kapitalist yapının içinde DİB; artık sosyal politika üreten bir tür “evangelizm modeline” evrilmeye başladı. DİB’in irşat ve tebliğ müdahaleleri bu modelle örtüşen, ancak modeli aşan büyüklüğü ile iktidar politikalarının, ete kemiğe bürünmesini sağlamaktadır. Bu noktada, sosyal politika disiplini ve sosyal hizmetler alanında durum, endişelenme ya da eleştirel bakmanın yeterli olmadığı bir noktaya gelmiş çatmıştır. Devletin sosyal sorun ve sosyal düzenlemelere ilişkin girişimleri içinde DİB’in esas işlevi artık politika yapıcılıktır. Günümüzde DİB ile

yaşanan evangelizm türevi bir dinsel yapılanma, diğer bakanlıklarla, özellikle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile kurduğu arayüzlerle, toplumun sosyal yaşamına “doğru İslamî yaşam” adı altında net bir biçimde müdahale edebilecek bir güce ulaşmıştır. Bu güç kadınların yaşamını giderek daha fazla etkilemektedir. AKP’nin üçüncü iktidar döneminde DİB’in devlet alanında diğer kurumlarla işbirliklerinde ana hareket üssü artık bu bakanlıktır. Öyle ki, sosyal politika ve sosyal hizmetlerin “inanç-merkezli” bir ekseninde yapılandırılmasında DİB-ASPB birlikte hareket etmektedir. Sağlık Bakanlığı ile birlikte üreme politikalarını güçlendiren taraf olan, evde bakım hizmetlerinde ya da terminal dönemdeki hastalara ve yakınlarına ilahiyat mezunu manevi sosyal hizmet çalışanları için alan açmayı hedefleyen, Milli Eğitim Bakanlığı ile dini eğitimin çocuklar arasında yaygınlaştırılmasını amaçlayan, okula devamsızlığın aileleri ziyaret ederek takibini yapan, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile müftülere nikah kıyma, il ve ilçe idare kurullarında yer alma gibi yeni yetkiler verilmesini sağlayan bir DİB var artık yaşamımızda. Ekonomik büyüme ve nüfusun yaşlanması söylemi etrafında şekillenen kutsal aile uygulamalarını da, DİB geliştirmeye çalışıyor. Doğum izni, anne sütü bankasına izin verilmeyişi, kadınların istihdamına yönelik eşitsizliklerin maliye bakanlığı dahil ayetlerle açıklanmaya çalışılması, bunlara ilişkin devlet kurumları ve kanaat önderleri tarafından kullanılan dil bize bunu açıkça söylüyor. Sosyal politikada bu fotoğraf, artık muhafazakârlaşmanın ötesine geçen inanç merkezleşmesini ve erkek egemenliğinin güçlendirilmesini resmediyor. Pek çok toplumsal olay fitrat kavramı ile değerlendiriliyor. Kadın erkek ilişkisi de... Türkiye’de sosyal politika her geçen gün kadınların aleyhine yol alıyor. Bunun kapitalizmin neoliberal dayatmalarından kaynaklandığına hala inananlar varsa saf olduklarını söylemek durumundayım. Hem de çok saf...

Türkiye’de dine dayalı kapitalist yapının içinde DİB; artık sosyal politika üreten bir tür “evangelizm modeline” evrilmeye başladı.

*Aileye dönüş değerlendirmesine dair geniş bilgi için: https://tr.boell.org/sites/default/files/baska_bir_aile_anlayisi_mumkun_mu.pdf

Yaşasın KÖTÜ KIZLAR, kahrolsun şiddet yanlıları!

Yazgülü
Aldoğan

Bayan Yanı, sadece 8 Mart’larda kadını konu alan, kadını düşünen, kadın için yer ayrılan bir dergi değil. Burada hayata bakış, kadın gözünden, kadın kokusu var bu dergide, kadın eli değişiyor, kadın zevki, kadın seçkisi yer alıyor. Eh o zaman da 8 Mart’ta konuk olup Kadına Karşı Şiddet filan gibi bir yazı yazmak anlamsızlaşıyor! Ama benim evin içinde bile var kadına karşı şiddet. Nasıl olur, yalnız yaşamıyor musun dersenez, iki kedim var, biri dişi, biri erkek. Erkek, sonradan geldiği halde, 4 yıldır evde yaşayan dişiye resmen şiddet uyguluyor, arada bir kızı kovalıyor, üstüne atlıyor, dövüyor, ikisi bir yumak olup yuvarlanıyor, tüyler havada uçuşuyor! Veteriner hekimin, “Sen karışma, onlar hayatın doğal akışı içinde meselelerini hallederler”, demesine rağmen, evin içinde, gözümün önünde kadına karşı şiddet uygulanırken nasıl olur da karışmam! Elime terliği alıp ciyak ciyak bağıryorum: “Ricky, derhal bırak Pıtırıcık’ı! Derhal, yoksa ben yolarım seni!” Rick, kızın tepesinden inip kanapenin arkasına süzülüyor, üzüm gözleriyle beni kolluyor. Pıtırıcık kollarıma atılıp kucacımda acılarını paylaşıırken oğlana hırslıyor. Ortalık yatışıyor, saçılan tüyleri topluyorum. Kızımı sevip kokluyor, oğlana kötü kötü bakıyorum. Kız bir prenses zaten, yürüyüşü cat walk dedikleri cinsten; edası, afrası, tafrası, nazı niyazı, her tavriyla tam bir dişi. Malt ikram ettiğimde, oğlan üzerime abanıp daha fazla yemeye çalışırken kız başını çeviriyor. Çok yalvarırsam, biraz yalıyor. Oğlan, yürürken de tam bir hırt! Kız ne kadar zarifse, o, o kadar dayı. Ön patilerinin üzerinde yaylanarak, kaplan gibi yürüyor, adeta omuzlarıyla. Yani iki cins, her canlıda, birbirinden bu kadar mı farklı olur? Oğlan ne yesem, nereye karıştırsam diye dayı dayı ortalıkta volta atarken kız bir köşeye sinip onu gözlüyor, sonra birden üzerine atılıp iki tane çakıyor. Sırtını dikleştirip kavgayı başlatan taraf olmanın güveniyle tıslıyor. Oğlan da bu

...iyi bir yalnızlığı kötü bir birlikteliğe tercih etmek! Kötü bir birliktelik, hiçbir zaman iyi bir yalnızlığa tercih edilmemeli.

kez alttan alıyor. Ama kovalamaca bitmiyor.

Sanmayın ki kavgaya ediyorlar diye birbirlerini sevmiyorlar. Ortalığı yatıştırmak için oğlanı salondan atıp kızı korumaya almaya göreyim. Kapalı kapılar ardında bir aşk sere-natı başlıyor. Biri bir tarafta, biri öteki, mırıl mırıl ağlaşıyorlar, kapı açılana ve bunlar kavuşana kadar asla oradan ayrılmıyorlar! Zaten biri ötekini görmese arıyor, kız uyurken oğlan rahatsız etmeden bekliyor. Oğlan şahsım tarafından taranırken kız bizi izliyor. Kız taranmamak için ellerimi parçalarken oğlan onun niye huysuzluk ettiğini anlamadan nasıl yardımcı olsam da kurtarsam diye aranıyor. O koca oğlan, asla kötü niyetli değil. Sadece biraz oynamak, sevişmek istiyor. Ama benden önceki sahibi tarafından erken hadım edildiği için,

insan bir kerecik olsun izin verirdi değil mi, bir şey yapamıyor.

Öteki de bir şey yapamayacağı için buna yüz vermiyor!

İnsanlar arasında da böyle değil mi? Bütün o dayılanmaların, efelenmelerin, şiddetin altında aslında gerçekleştiremedikleri bir cinsel tatmin, üstünlük, birleşme, boşalma, zevk arayışı yok mu?

İktidarsızlık, empotans, beceriksizlik, yetersizlik, deneyimsizlik, bilgisizlik, cahillik, öküzlük değil mi şiddetin altındaki? Sapkınlık, hastalık değilse nedeni, sevmek dururken neden şiddet? Şiddet neden zevk verir ki!

Yıllar önce Türkçe adı “Gözlerimi de Al” diye çevrilmiş bir İspanyol filmi seyretmişim. Şiddet ve aşk üzerine dayanılmaz bir analizdi. Kadın, kendisine şiddet uygulayan erkeği deli gibi seviyordu! Deli gibi lafı burada cuk oturuyor, çünkü şiddete rağmen sevmeye devam etmek ancak deliliğe layık bir durum. Erkek her şiddet seansının ardından kadından delice af diliyor, (bu da tam deliliğe layık bir durum, insan sevdiği birine şiddet uyguluyorsa akıllı olabilir mi?) birliktelik devam ediyor, ama ilk fırsatta şiddet de geri geliyordu, hem de ağız burun kırma-casına ve kadın sonunda “Gözlerimi de al”

diyordu, al da seni görmeyeyim!” Çık git değil mi, acıklı olan da budur: işkencecisi-den kopamama durumu. Çıkıp gidemez, ya korkusundan, ya bağımlılıktan!

Erkek kadın ilişkisinde ilken her zaman şu olmuştur: iyi bir yalnızlığı kötü bir birlikteliğe tercih etmek! Kötü bir birliktelik, hiçbir zaman iyi bir yalnızlığa tercih edilmemeli. Ne akıllı, ne güzel kadınların yanında ne korkunç tipler gördüğümde bunu düşünüyorum. Yataktaki yalnız yatmamak adına, ya da cumartesi akşamı, evde yalnız oturmamak için bir öküzlükle birlikte olmaya değer mi? Yahu öküzlülerin ne suçu var, niye taktım ki öküzlere?

Ve ayrıca Ramize’nin Kötü Kız’ı olmayı, iyi kız olup ezilmeye, itilip kakılmaya, evde oturup adamı beklemeye tercih ediyorum! Siz de edin! Yaşasın KÖTÜ KIZLAR, kahrolsun iktidarsız, şiddet manyakları. Üstelik, sadece kadınlara değil, baktıkları ve çok sevdikleri köpeklerine, hayvanlarına da eziyet eder onlar, çünkü bir tek öyle hissedebiliyorlar “erkekliklerini”! Sabah akşam önce sevgilisini, sonra köpeğini bayıltıncaya kadar döven birini tanımışım, korku filmi gibiydi ve genç kadın bütün erkeklerin öyle olduğunu sanacak kadar saftı! Kendisini kurtarma gayretlerim, polise başvurmak dahil, pek bir işe yaramamıştı, kurtulsa bile sonra ne yapacağını bilmiyordu ki!

Son yılların modası, “boşanırsan öldürürüm” kadına bakış açısının en sakili. Üstelik bu saplantıdaki erkeklerle ne yasa, ne güvenlik, ne aile, ne ana baba, ne çocuklar, ne yeni eş dur diyemiyor! Kaybetmiş olmanın öfkesi ve kahrolmuşluğu içinde katliam yapabilen bu aslında zavallı yaratıklar, kendi çocuklarını ve kadının ailesini de yok edebiliyorlar.

E bunun sonu, çıkış yolu yok mu? Kadınlar Amazonlar kadar güçlü ve erkeksiz yaşamaya razı olana kadar şiddet ve sevgisizlik devam mı edecek? Ya da erkekler iyice efemine olup birbirlerine dalınca mı sakinleyecekler?

Size çıkış yolu öneremiyorum. Kendinize saygınızı koruyun, ezmeyin, ama asla ezilmeyin, mutlu olmanın yolu güçlü olmaktan geçer diyorum. Güç nerede mi var? Aynaya bakın: Sizde!

Kırmızı Leke...

Meltem Arıkan

meltem@meltemarikan.com

Kızmak yetmiyor, öfke kesmiyor, yazacak söz kalmadı, sözün bittiği yere geldik diyorum her seferinde, daha beteri oluyor. Nasıl birikmiş bu kadar nefret; her seferinde biraz daha şaşırtıyor.

Nefretleri ve kinleri kanla beslenen canavarların ülkesi... Her seferinde daha da acımasızlaşan, daha da çirkinleşen, daha da daha da... Doymuyor canavarlar, güzel olan ne varsa yok etmek için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar... Doğadan da, çocuklardan da, kadınlardan da, zevkten de, hazdan da nefret ediyorlar... Beyinleri sapkınlıklar, yalanlar ve kinle öylesine dolmuş ki, sadece ölümle besleniyorlar...

Bir hiç uğruna ölen gençleri gördükçe, öfkem alev alev yakıyor. "Evet ama yetmez" diyerek bu iktidarı bugünlere taşıyanların sözleri, tavırları geliyor aklıma. Öfkem kontrolden çıkıyor. Gazetelerde, televizyonlarda, yurt içinde ve yurt dışında katıldıkları konferanslarda ve hatta yazdıkları romanlarla bile bu iktidarı desteklemekle yetinmeyip, bu hükümete en ufak bir eleştirisi olanları faşist ve ordu yanlısı olmakla suçlayanların sözcükleri yağıyor zihnime... Bir kez bile kendilerinden şüphe etmeyen, kendileri gibi düşünmeyen herkesi cahil ve gerici olmakla suçlayanlar şimdi ülke ülke gezip bu hükümeti şikayet etmeye de utanmıyorlar. Sanki bugünlere gelinmesinde kendilerinin hiç katkısı yokmuş gibi... "İnsan unutmamalı" diyorum. Unutulmasın, unutamasınlar diye korkunç senaryolar yazıyorum. Unutmazsa, unutamazlarsa belki insan denen malzeme sözlerinin sorumluluğunu alır, ya da belki insan denen malzeme biraz utanmayı öğrenebilir.

Gözümün önünde Kırmızı Leke filminden bir sahne... Sahne sürekli dönüp duruyor. Ahlsız olduğuna karar verilen kadın, ahlsızlığın utancını sürekli bedeninde taşıdığını diye boynundan A işareti ile damgalanır. Damgalanan kadın, daha sonra müthiş bir gururla onu aşağılayan ve yargılayan bakışlar arasından yürür. O filmi birkaç kez seyretmiştim ve o her defasında da hem o kadına çok üzülmiş hem de o kadına bunu yapanlara çok ama çok kızmışım. Kadına yapılan haksızlık... Adamların dünyasının kaypaklığı, acımasızlığı ve aslında lekeyi taşıması gerekenlerin, lekeyi kadına yaptırınlar olmasının çelişkisi,

Ben öfkelenidikçe bu sahne daha da daha da netleşiyor gözümün önünde... Kırmızı lekesi ile yürümek zorunda bırakılan o kadın... Ve onu aşağılayan ve yargılayan bakışlar... Sevgisizlerin, riyakarların, ahlsızların kazandığı bir dünyanın simgesi olan kırmızı leke...

Kadınlara sürekli işkence eden, kadınları sürekli suçlayan, kadınlara zorla kendilerinden utanmayı öğretenlerin yönettiği...

Kadınların ne giymeleri ve nasıl davranmaları gerektiğiyle kafayı bozmuş yönetenlerin...

Çocuklara tecavüz etmenin normalleşmesine uğraşan amirlerin...

Bağnazlığın çağdaşlığı boğduğu, şiddetin şiddeti doğurduğu...

Tümceler bitmiyor, öfkem dinmiyor...

Ülke adım adım ortaçağ karanlığına gömülürken "Yetmez ama evet"çiler aklıma geldikçe...

En ufak bir eleştiriye bile tahammülü olmayan yaşam cahili entelektüeller... Kamuoyunu yanıltan, kendi kendilerini tatmin

için her şeyi ve herkesi kullananlar...

Kitaplardan sözcük ve konsept ezberlemekle adam olunsaydı, dünyada bu kadar dönecek olmazdı.

Kitaplardan sözcük ve konsept ezberlemekle yaşamın gerçekleri öğrenilseydi, dünya bu kadar şiddete maruz kalmazdı.

Kitaplardan sözcük ve konsept ezberlemekle aşağılık kompleksleri ve kendilik nefretleri yok olsaydı eğer, yaşam cahili papağanlar bugün konuşmaya utanırlardı.

Düşünmemeye çalışıyorum ama gözümün önünde hep aynı sahne... Kırmızı lekesi ile yürümek zorunda bırakılan o kadın... Ve onu aşağılayan ve yargılayan bakışlar arasından kadının boynundaki damga ile yürümesi...

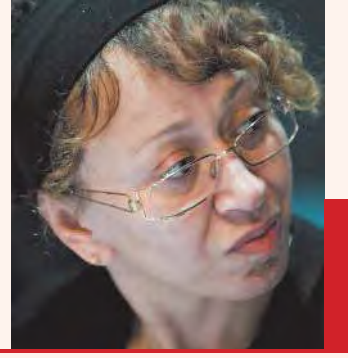
Kırmızı leke...

Keşke

Kara bulutların içinde,
çakan şimşeklerin gürültüsünde,
yaşamak öylesine korkutucu ki...
Sığınmaya çalışmak
hep bir şeylerin eksikmiş gibi...
Çaresiz ve yoksun
Ve kırık ve güvensiz
Isınamamak güneşin ışıltısıyla
Ve hep üşümek sıcaklarda...
Karların altında donmuş bir beden gibi soğuklara alışmak,
İçin için ısıtılmayı özleyerek
Kesilmiş bir ağaç gibi kururken için
Sessizliğin ağırlığında çığlıklarda boğulmak...
Yaşamla saklambaç oynamak,
bulunmak isterken hep kaçmak
Korkularla giyinip, çıplaklıkla öç almak
Etten kemikten bir hayalet sanki
Yargılanan, anlaşılamayan, acınan
Nefret edilen, hor görülen, kınanan
Düşlerin yittiği kâbuslarda yaşayan...
Sevginin ölü diyarlarında
Seni içine çeken bataklıktan kurtulmaya çabalamak...
İçindeki çocuk mezarlığından bağırarak çocuk sesiyle
Kaybolmuş bir kâğıt parçası gibi
Rüzgarla savrulmak,
kimi zaman hoyratça
kimi zaman usulca
savrulmak oradan oraya...
Yıldırımlar çarpmış gibi beynim
Toprağın altına gömülmüş gibi bedenim
Savrulup giden geleceğim
Keşke bir büyücü olsaydım,
Gökkuşağının renklerini içimde yaşatırdım.
Keşke bir büyücü olsaydım,
Yaşayanlar ve ölümler diyarının dışında sıkışan, benim gibi yaşayan ölümleri kurtarırdım.
Keşke bir büyücü olsaydım,
İçin için ağlayan tüm kadınları kahkahalara boğardım.
Keşke bir büyücü olsaydım,
Acıların hepsini kahkahalarla boğardım.
Keşke bir büyücü olsaydım,
Kadınların erkeklerle aşk içinde yaşayacağı bir dünya yaratırdım...
Kadınlar gününe asla gerek olmayacak bir dünya...

tanınmaktan tiksinen ünlü

Şebnem
Sönmez

tatlıydı
söylenebilecek en tatlı şey bu olabilirdi
onun için başka birşey değil
tatlılığının kah ortada kah saklambaçta
gezindiği de olurdu

kuytuda tatlılık vakitlerinde ne de çek-
ilmez bir incelemeci, ne tahammül fersah
bir soru kişisi olurdu ya rabbi
sinirlendiği de olurdu neden olmasındı
o da bir can değil miydi

asabiyetin şahikalarına çıktığında aldığı
cevap istisna kabul etmez biçimde “çok
tatlısın” olurdu

demek sinirlenince kaçışmıyordu bu
tatlılık denen şey o minnacık, atletik özet
bedenden

halinin bu hali hayli alakalanacak bir
husus olsa da derdi bu değildi

onun derdi her daim herkesten
başkaydı ve de hep başka
olacaktı bambaşka

çünkü o bir ünlüydü
kadın ünlü
kalın ünlü değil be

ünlülük mayası tatlı
olanda bambaşka olur

ünlü
ünlü
ünü olan
ünlü

birden çok kez dillendirilmesinde hayli
faide bulabileceğimiz bir kelime ve
kavranamaz bir kavramdır bu
kavranamazsa neden tekrar edelim
diyenler için cevap basittir
zikrettikçe hissederiz de ondan
namümkün dahi olsa zikredin evladım
ne diyorsam yapın
beni delirtmeyin

ünlü diye adlandırdığımız şey beğeni
hatta takdir hatta hatta mütemadiyen
yankılanan alkış sesi ve fotocel olmadan
yaşayamayan bir tür canlıdır

onun her yaptığı -misal çiğ, kaka-
takdire şayan ve topluma örnektir
onun yaptıklarını herkes yapabilse dahi
herkes tek tek topluma örnek olamaya-
cağından -çünkü toplum herkeştir- bir tek
o evet evet o ve onun yaptığı şey emsal-
sizdir

emsalleri beş dakika öncesine kadar
heryerde olsa dahi hayır daha önce onun
yaptığını yapan olmamıştır
hayır diyorum
olsaydı onlar ünlü olurdu

ünlülerin başlıca özellikleri olmaz onlar
baştan aşağı özel olur
onlar özel isimdir herkes ise cins isim
çok acı ama öyle kabullenin bunu

ünlü şahsiyetlerin mayalarına kimi un-
surlar eşlik ederek onları diğerlerinden
farklı yapabilir

diğerleri kim mi
tabii ki ünlü olan diğerleri halktan
bahsedemem şu an ve hala tanınmaktan
tiksinen kadın ünlüyü iyice anlayın diye
herşeyi ama herşeyi deşifre ediy-

orum ve bütün bunlar ne için
ünlülerin de yaşama
hakkı olduğunu hepimize
anlatabilmek için

kadın ünlülerin ne
çileler çektiğini anla-
manız için
onlar ki çektikleri
çileleri tam çekerken akıl
almaz marifetleriyle kendi
başlarına taç olarak örebilen eşsiz
tanrıçalarıdır çağımızın
hele ki tanınmaktan tiksinen kadın ünlü

bir tek ünlü yok birçok ünlü var ve
hepsi hem birbirinden başka hem de bir-
birinden ünlü işte bu ünlüler birbirinden
nasıl ayırt edilir onu izah ediyorum
her mayada tarifi muhteşimiyatından
menkul bir etki tezahür ettirir ünlülük
kimi karışımlarda ünsüzle
karşılaştığında kendini karşısında kaç
ünsüz varsa o kadar basamağın üstünde
görme hali zuhur eder mesela

bu karışıma meyyal karakterler kendi
ünlülüklerini tabiatın kendilerine verdiği
ve başka türlü olamayacak bir natura sa-
yarlar

belki öyledir bu henüz kesinlik kazan-
mış bir bulgu değil

kimi karışımlarda da yeteneklerini ağır
bir pranga gibi sürüklercesine çekiştirerek
hem kendini hem bileklerini hem pran-
gayı hem de tanıklık eden tüm dünyayı

yorarak kimse kendisini anlamadığı ve
asla anlayamayacağı için çok çok çok
ama çok uzak bir yerlere bakarak kendin-
den bahsetmeyi genellemeler yaparak be-
ceren bir tezahür oluşur

bu şahsiyetlerin anne karnındayken an-
nelerinin çok sıcakta kaldığı, ayaklarının
fazla şiştiği, aşermeye bile hali olmadığı,
elindeki yelpazeyi dokuz ay boyunca sal-
ladığından kasnak dışında sağlam kalan
yerinin olmadığı düşünüldüğünde boşa
rüzgar kesen bir çaba içinde olduklarının
tespiti geçen yüzyıla damgasını vurmuş-
tur

ünlü nasıl canlı bir tür ise türlü türlü
ünlü oluyor elbette
ya ne olacaktı

asıl meseleye gelebilmek için zihnimin
dağarcığından derlediklerimi sizlere su-
nabilmenin ne denli zor olduğunu bil-
meniz mümkün değil çünkü ünsüzsünüz

imrenip durursunuz herkesin sizi tanı-
masına, restaurant masalarından herkese
çapkın bakışlar atmaya, paparazzilerin
içine dalıp sıkışarak kaçmaya çalışma nu-
maralarına, koca siyah gözlükler tak-
tığınız halde sizi tanıyıp arkanızdan
koşarak gelip selfi çektiren coşkunların
taşkınlıklarına, çok para kazanıyor gibi
durup kuyruğu dik tutmak için borç-harc
jeep alıp nasıl ödeyeceğini kara kara
düşünmeye, canlı yayınlarda sunucular-
dan daha fazla ilgi çekebilmek için abuk
subuk giyinip saçma sapan konuşup ol-
madık insanla kapışmaya, kiminle flört
edeceğini bilemeyerek delirmeye falan
filan

ay öf be

o ise sadece tatlıydı o kadar
ünlü değildi yaptılar
kadın ünlü oldu tadı kaçtı
çok tatlıydı şimdi çok ünlü bir tatsız
işte onun dünya kadınlar günü kutlu
olsun

daha söyleyenecek çok şey var ama çok
ünsüzsünüz

**asıl meseleye
gelebilmek için zihnimin
dağarcığından
derlediklerimi sizlere
sunabilmenin ne denli zor
olduğunu bilmeniz
mümkün değil çünkü
ünsüzsünüz**

NE KADINLAR ÇİZDİM ZATEN YOKTULAR

ALDIĞIM CESARET ÖDÜLÜ TİPLERİMİN HEPSİNİ HAVAYA SOKMUŞTU. BAŞIMA ÜŞÜŞÜP SİTEM ETTİLER. HEPSİ HAKLIYDI. HELE EŞİ NADİDE BENİM İLK GÖZ AĞRIMDI.

ONU ÇİZMEYE BAŞLADIĞIM DA KENDİMİ SINIF ATLAMIŞ GİBİ HİSSETMİŞTİM. (TİPİ OLAN ÇİZERLER SINIFI) KOLAY ESPRİ BULUYOR AMA KÜÇÜK ÇİZEMİYORDUM. NADİDE İLE BOYUTLAR İYİCE BÜYÜMÜŞTÜ. ÇARŞAF GİBİ KAĞITLARA ÇİZİYORDUM ARTIK. BU BENİ ÇOK UTANDIRIYORDU.

ŞİMDİKİ DEYİŞLE NADİDE TÜRKİYE'NİN MODERN, AYDINLIK YÜZÜNÜ TEMSİL EDİYORDU. İYİ AİLE BABASI KOÇASI VE KÜÇÜK OĞLUYLA MUTLU BİR KADIN. ONA YARDIMCI BİR TİP ARARKEN, OTOBÜSE BİNMEİNİ BİLMEYEN O KADINI GÖRDÜM. YA DA ONU İTTİREN KOCASI BÖYLE DÜŞÜNME SEBEB OLMUŞTU. EZİKLİĞİ, ZAVALLILIĞIYLA SARSICIYDI.

BAK BU EZİK HANIM,
YENİ TİPİM NASI
SENCE?

HAHA!
KOMİK BU
YAA!..

EZİK HANIM'IN ŞÖHRETİ NADİDE'Yİ GEÇTİ.
BİR ARALAR SADECE EZİK ÇİZER OLMUŞTUM.
ÜSTELİK EN SIKI ENTELLER ONA HAYRANDI.

AAA.. EZİĞİ TEK
GEÇERİM. ONDAKİ
İRÖNİ, HUMOR
NUAR...

TEŞEKKÜR

NADİDE KİTAP OLARAK ÇIKMIŞTI. TÜYAP'TA
İMZA GÜNÜM VARDI VE İLK DEFA
OKUYULARIMLA KARŞILAŞIYORDUM.

BEN KARŞIDAN GELİYORUM. RAMİZE
HANIM'I ARAMIŞTIM. BURADA MI ACABA?

BENİM!

AAA... SİZ ÇOK GENÇSİNİZ AMA. SİZİ BENİM
YAŞLARIMDA DÜŞÜNÜŞ DERTLEŞMEK İÇİN
GELMİŞTİM. BU YAŞTA, SEN BENİM
PROBLEMLERİMİ NEREDEN BİLECEKSİN Kİ...
HADİ GİDİYORUZ ÇOCUKLAR.

TÜYAP

OKUYUCUMUN YAŞADIĞI HAYAL
KIRIKLIĞI ÜZMÜŞTÜ BENİ. NADİDE'Yİ
BENİM ÇİZDİĞİME BİLE İNANMAMIŞTI
BELKİ DE. DİĞER ANIM DA ŞÖYLEYDİ.
PAZARTESİ DERGİSİNE TÜPÇÜYÜ
ÇİZİYORDUM.

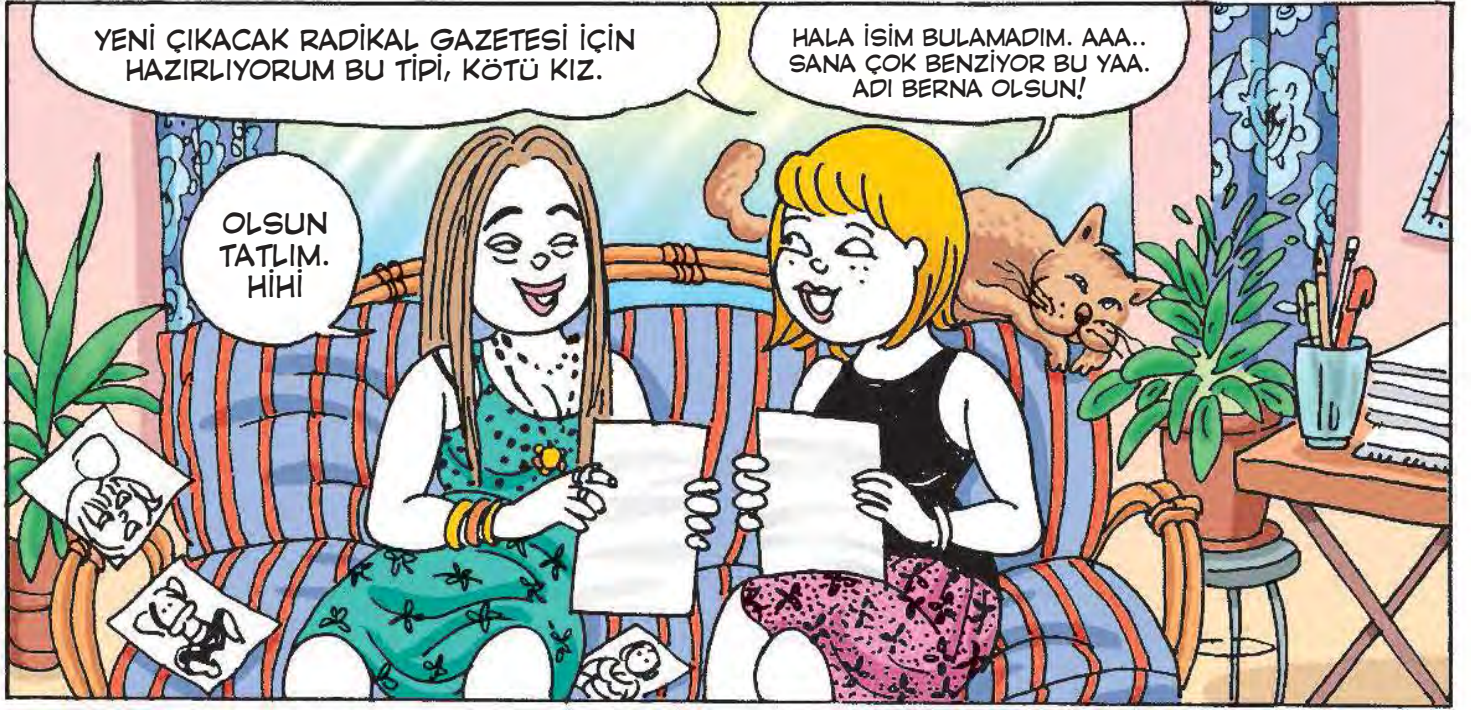
BAZEN İŞ BIRAKMAK İÇİN UĞRUYORDUM MEKANLARINA.

GEÇENLERDE BİR KADIN UĞRADİ
SENİ SORDU. TÜPÇÜ'DE Kİ GİBİ
BİR AŞK YAŞIYORMUŞ HI Hİ.

DERGİYE, YAKINLARDAKİ SULAR İDARESİNE FATURA
YATIRMAK İÇİN GELDİĞİN DE UĞRAMIŞ. HEM DE
TÜRBANLIYMIŞ. BU MERAKIMI DAHA DA ARTIRMIŞTI.

TÜRBANLI BİR MADAM
BOVARI. KAFAMDA
SENARYOLAR KURMUŞ
GİZLİ AŞK YAVULARININ
SULAR İDARESİ
OLDUĞUNA
İNANDIRMIŞTİM KENDİMİ
NEDENSE. SONRA
TÜPÇÜYÜ DE NADİDE'Yİ
DE, TÜRBANLI KADINI DA
UNUTTUM. YENİ BİR
GAZETEDEN ÇİZERLİK
TEKLİFİ ALMIŞTİM.

SULAR İDARESİ

Kötü Kız Berna

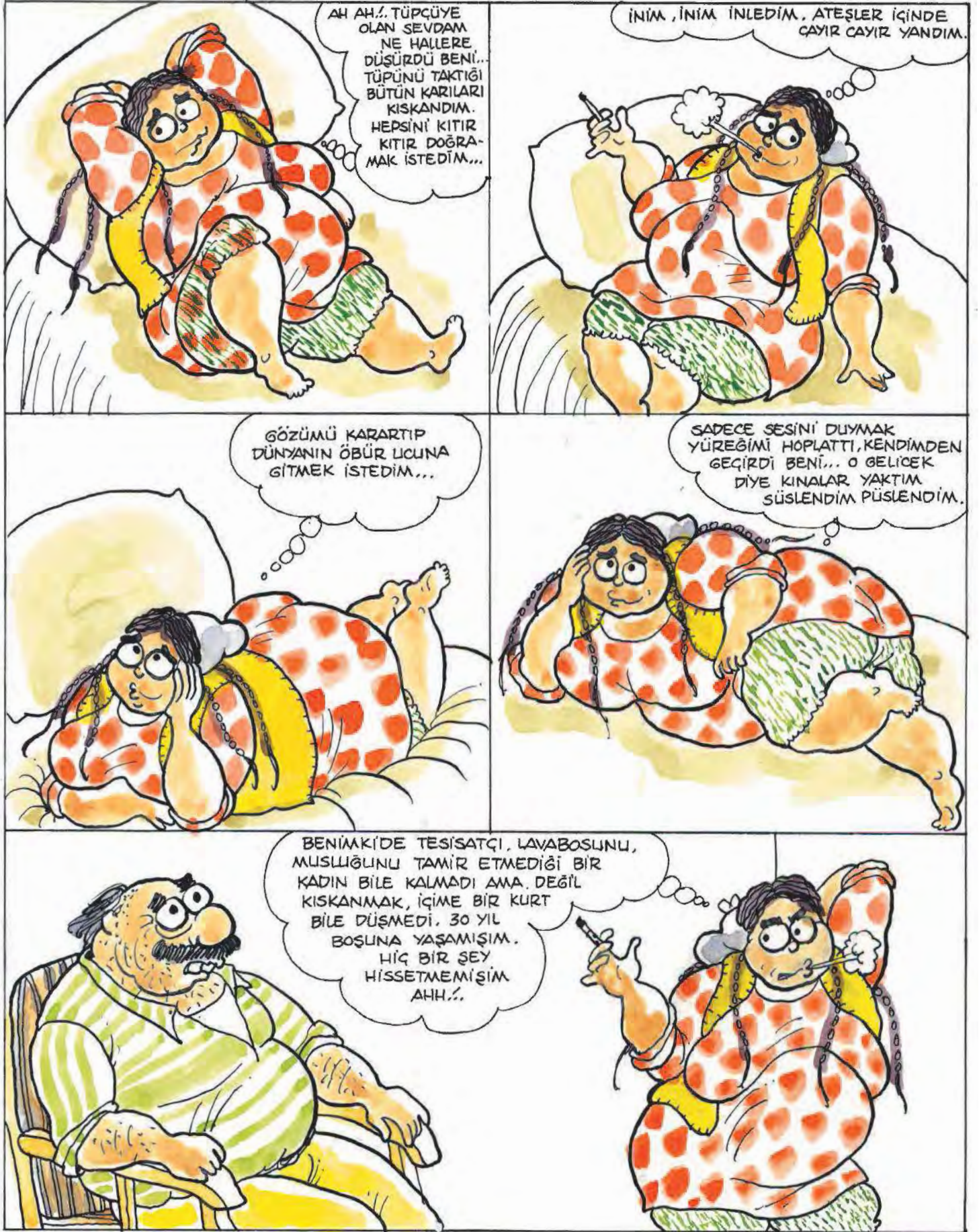

Kriz Hanım

TÜPÇÜ

Ramize Erer

ABORİJİNLER DİYARI

- İyi film diyosun ama ben o alt yazıları okuyamıyorum böcük böcük Sıdıka. Bi satırı görüp sökünceye kadar hop uçuyo, öbür satır geliyo.

- **Bu filmin alt yazısı yok ki anne.**

- Ay hakaten kız, Türkçe konuşuyo adamlar. Eee, ne diyorlar?

- ...

- Hisli film mi bu Sıdıka? Öyle vurdu kırdılı filimlere bakamıyorum artık ben. Cemiyet olarak sükunete ihtiyacımız var zaten... Hisli de mi? Kız aşık mı oğlana?

- ...

- Sıdıka ev yanıyo yavrum, ben bi tüp uyku hapı içtim. Abinin babası, baban değil. Onu Kütahyalı bi tüpçüden yaptım.

- **Nasıl?**

- Kütahya dolaylarından seslendim de nihayet duydu karı beni. Yavrum iki satır cevap versen anneye ölür müsün? Madem iyi film, anlat ben de anlıyım azıcık.

- **İyi de anne, anlaşılıycak bişey yok ki. Benle Hacivat Karagöz yapmayı bırakıp filmi dinlesen...**

- Hacivat Karagöz deme anneye! Yavru kaltağa bak, büyüdü de anneye Hacivat demeler ondan sonra Beberuhi şeklinde hitaplar, cevap vermemeler... Bu haller iyi haller değil Sıdıka! Bunlar bir yere çıkan yollar değil. Anaya babaya asilik ile, efendime söylüyeyim, bağız seçkinci elitis davranışlarla bir yere varamazsın. Ben olsam televizyonda Riçirt ne diyor, yok efendime söylüyeyim Helen ne konuşuyor ona bakmam... Safiye'yi dinlerim, Zekeriyayı dinlerim, onlara kulak vermek suretiyle şey ederim. Bir olacaaz, diri olacaaz Sıdıka...

- ...

- Şu Ornella Muti diil mi Sıdıka? Ay hepten kocakarı olmuş be. Şuna bak, kafayı büzünce benimkinden büyük gerdanı çıkıyo. E tabi ama normal anam, üç çocuk doğurmuş. Bak bizdekiler olsa vücüdüm bozulur diye sittin sene doğurmazlar. Gerçi Sibel Can örneğini

unutmamak lazım. İki eskisinden bi yenisinden doğurdu. Sanatkârım felan diye kasmadı kendini. Helal olsun kadına. Sıdıkaağ!

- **Ay! Niyçün çimdirliliyorum anne?**

Şurda sessizce film izlerken sana ne gibi bi zararım oluyo ki. Ya Allah belamı versin kaçıp gidicem şu evden, Aborijinlerle yaşycam.

- Aman tutan vardı, yürü git de Aborijyenler baksın sana. Bi seneye kalmaz

kucağında bi Aboricin velediyle gelir kapıya dayanırsın, baban da o saat vurur seni. Şu yaşa geldin öğrenemedin; insanın ailesi gibi olmaz. Aborijin dersin hânesine gidersin, adam senden istifade etmeye kalkışır, oracıkta, kapının arkasında suistimal eder. Ortamlar kötü Sıdıka.

- **Tabtabianneaynenöyledoğrubinoktayatemasettin.**

- Elbet. Anneler her şeyi bilir. Anne dediğin, teyze yarısı Sıdıka.

- **Ohoo... Dinlemiyorum diye hepten zırvalamaya başladın ama anne. O deyim "Teyze anne yarısıdır" şeklinde bi kere. Gerçi otomatikman**

diğeri de doğru oluyo ama...

- Hahaay nasıl da bilirim malımı. Ukalalık yapma fırsatı çıktı mı iki eli kanda bi gözü filmde de olsa asla kaçırmaz entel cadı. Mahsusçuktan dedim onu öyle ben. Yaa işte deveden büyük fil var Sıdıka Hanım, böyle çelerler adamın aklını filmde. Sen anneyi can kulağıyla dinlemezsen, ööle tırı vırı ho-murdanırsan, suallerine cevap vermezseen...

- **Ama anne yani şurada noolur bi...**

- Sus kız! Cevap verme anneye.

- ...

- Bak bak ben bildim şu adamı... Gerard Döpardıyo... Yazık kız, bu da çökmüş. E tabi bu artis kısmısının alayı, fuhuş, içki, felan derken, çat diye morukluyolar. Kız, boynu yok ayol bu adamın... Haydaa, şimdi niye kalkıp gidiyosun kızım, seyreteydin ya filimini. Bana bak, çıkarken odanın kapısını çarparsan ben de gerilip sana çarparım...

* * *

- Peh... Demek bu yüzden salondan püskürtüldüm Safiye Hanım. Dedikoducu iştahıyla Survivor izleyebilmek için vırvır edip caanım filme kan doğradınız.

- **E naapsaydım. Direkman "Survivor seyreledim" desem "Aborijinlere kaçıcım" diye tutturuyosun. Hem bak; hakikati**

konusmak gerekirse, ben artık film filan anlamaz oldum Sıdıka. Bi görüntü beş kez tekrarlanmazsa aynı cümle bet sesli herifler tarafından defalarca bağırlmazsa hatta bazı şeyler daire içine alınmazsa, baktığımdan hiçbir şey anlamıyorum. Günahı boy-nuna televizyon yüzünden oldu galiba. Haydaa... Yavrum, yine niye hemen surat asıp odana gidiyosun? Az çemkir, hakkını ara. Bak Survivor'da Gaye diye bi kız var, hiç ezdirmiyö kendini. Gel de biraz izle, cemiyet bunlara puan veriyo artık. Pusmiycan, yırtıcı olucan. Gel didiş anneye, gel.

Raziye İçoğlu

şaat araçları mevcut... Hem de evinden sıcak pencere arkasından, locadan, oturarak çayın kahven ile, yemek eşliğinde... (RESİM 6)

KADIN YANIM

• Bir #8MartDünyaKadınlarGünü 'ne daha er-
işebildik. Ama gündem akışındaki "Cami
avlusunda cinsel saldırı" haberi eşliğinde
yazılarımı yazarken sabit başlıklarımız; cinsel taciz,
tecavüz, şiddet.. yine hiç değişmedi.

• Çocuklarımızın namusu ile uğraşanlar bilmezler
ki; Esasen çocuklar için babalarının namuslu ol-
ması çok daha önemli.

• Çocukken annem yanında götürmüştü.
Kardeşinin nikâhına yetişemeyen Damat ablası
"Evet - Hayırları" duymadım diye ağlamış,
"Hayır denmez ki nikâhta, hayır demek yok ki
nikâhta" diye herkes gülmüştü. Halbuki #HAYIR
demek varmış.

• Eskiden görücü olunan kız
tarafından kızın bir boy resmi
istenirdi, çocukluk yıllarımda
dayımdan biliyorum. Görücü
olduğın kızdın bir boy resmi
istediğinden boy ölçme
çubuğu yanında ya da bir
arkadaş yanında çekilmiş foto-
sunu isteyeceksin. O yıllarda
böyle bir görücü olsaydı beni gördüğünde büyük
boy hayal kırıklığı yaşayacaktı damat namzeti...

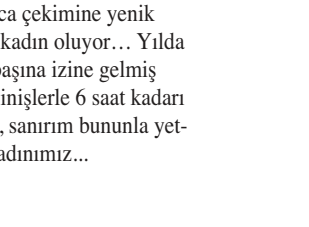
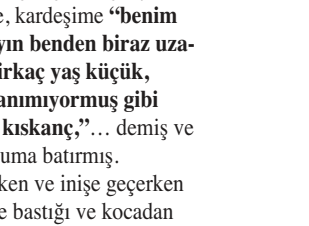
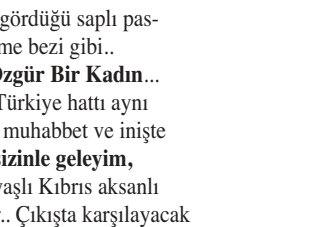
• Annemi götürdüğün kuaföre saçlarımı ke-
stirmek istiyorum ve kuaför her defasında saçlarımı
kesmeyi kabul etmiyor.

"Önce gel bir boyayalım
düzeltelim sonra" diyor....
Beğenmediği saçlarım
sayesinde Rapunzel kadar
uzadı. Mesela senin
gördüğün saç şampuan
reklamlardaki gibi olmasa
bile güzelimsi, ama kuaförün gördüğü saplı pas-
pasın ucundaki saçaklı yer silme bezi gibi..

• EXIT Mesafesi Kadar Özgür Bir Kadın...

Erkek kardeşimle İngiltere - Türkiye hattı aynı
uçakta, yan koltukta başlayan muhabbet ve inişte
"bana yardım edin, ben de sizinle geleyim,
mescid nerede?" diyen orta yaşlı Kıbrıs aksanlı
tesettürlü kadın profilimiz var.. Çıkışta karşılayacak
olan kocasını uzaktan görünce, kardeşime "benim
eşim burada, yanlış anlamayın benden biraz uza-
kta durun, kocam benden birkaç yaş küçük,
zaten ikinci evliliğim, beni tanıymıyormuş gibi
yap, napyım abi eşim biraz kıskanç,"... demiş ve
erkek kardeşimi nahoş bir duruma batırmış.

Kadınımız 4 saat havada uçarken ve inişe geçerken
özgür hissediyor, ayakları yere bastığı ve kocadan
önce son çıkışa geldiğinde koca çekimine yenik
düşüyor ve artık özgürsüz bir kadın oluyor... Yılda
bir kere yurt dışından yalnız başına izine gelmiş
olsa 365 gün 6 saatin uçuş ve inişlerle 6 saat kadarı
özgür. Dört yılda bir gün eder, sanırım bununla yet-
inmekten şikayetçi değil bu kadınımız...

• "Keşke" kelimesini hayatımın hiçbir za-
manında kullanmadığımı, EX için bile sar-
fetmediğimi fark ettim. Hiç "keşkem" yok
diyebilirim.. Ama o kadar çok "iyikim" varki.
Okuduğum bir anket araştırmasına göre, çok fazla
evet diyenlerin hayatta "keşke"leri, hayır diyen-
lerin ise "iyiki"leri varmış... Meğer hep #Hayır
diyebilmektenmiş iyikilerim...

• EX ile gittiğim bir doktor muayenesi sonrası
ilaç talep etmediğim için "en sevdiğim hasta"
diyen doktor ile
aramızda süregelen di-
alogda; "öyleki, ilaç
içerek intihar etmeye
kalksam, evde ağza
atacak tek bir tane
hap yok" esprisi yap-
tım. Doktor doktorken doktorluğu bir kenara

EVLENSEL MESELELER

• Bir Meksika sözü dermiş ki; "Ev toprağın
üstüne kurulmaz bir kadının üstüne kurulur...".
Eski evi temelden yıkıp kentsel dönüşüm Yeni
Türkiye'sinde bu sözün karşılığı, yeni bir kadınla
karısını aldatmak, yeni yuva kurmak demek....

• Çok eşliliği hoş gören, ama başımızda tek adam
olmasına evet diyen bir topluluk içinde yaşamak-
tayız...

ANANELER

• Kalabalık yerlere davetler aldığımızda "Allah
izin verirse geliriz" değil, terör saldırıları yüzün-
den endişelenen annelerimizden dolayı, "annem
izin verirse gelebiliriz" diyoruz artık.

• "Önce bir sakın ol" un anneannemcesi; "ecük
bi selavat çek"...

SANAL TEPIK

• Denildiği gibi "140 karak-
terle malumatfuruşluk, yarım
porsiyon aydınlık" tartışılır... An-
latılmak istenen kocaman bir metni
140 kelimeye sığdırabilmek için bir karakter bin
karakter gücünde oluyor. Bu 140 karakterin dışında
herkes karaktersizdir zannımca.

• Bizler o kadar fakiriz ki, ancak fesbuk
hesabımız dolandırıcılar tarafından ele geçiriliyor.
Ve ayrıca fesbuk hesap ayarları vefat etmen duru-
munda hesabımı yönetmek için varis seçmeni öner-
iyor artık. Sanal fesbukta hesapta kendini büyük
nimetten sayıyor...

EKRAN TEPIK

• Osmanlı Yetimi... Tv haber programında Os-
manlı'nın mirasını almak isteyen torun, başkanlığa
"evet" denmesi kampanyası bağlamında tv.de
yayınlanan Osmanlı'nın kuruluş dizisini örnek tim-
sal olarak gösterdi. "Bakın ne kadar adiller, her
şey düzgün işliyor" dedi. Halbuki bir-
birlerine "tanrısı altın, ibadeti mal alıp
satmaktır" diyorlar. Kardeş kardeşi,
şişleyerek, görümce eltiyideşerek,
yemeğe misafir çağırıp zehirleyerek
öldürüyor... Adalet kavramının kişiden
kişiye başkalaştığı içinde bulunduğumuz
günlerde, dizi senaryosu mu çok

bırakıp kahkalarla güldü. Fakat EX'in "Raziye in-
tiharı düşünüyor" diye ailemi paniklendirdiği,
kendi ailesine beni ruhen hasta göstererek bu es-
priyi anlamadığı an mizahî bir darbe almıştım ve
mizâhen ölmüştüm zaten...

• EX'in bana yaşattığı aldatmanın aynıysı için
"Mehti ile aramızdaki basit bir aldatma
değildi" dedi dizideki zengin kadın. Aldatılmanın
bile kalitelisini yaşamalıydı o zenginlikteki bir
kadın. Ve böylece EX aldatılmanın kalitesinin
farkına varmıştım..

• "Eden bulur" demişler.. Eden bulur da ne
bulur Acaba? Eksiksiz her bir şeyi eden EX önce-
likle şahâne bir sevgili buldu.

• Bazılarımız her zaman gerçeği gösterene
kızırız. Aldatan EX'e değil, aldatıldığını sana
söyleyene, devleti mahvedene değil, devletin
mahvedildiğini söyleyene kızırız...

inandırıcı, torun mu çok inanmaya meyilli Acaba?
Gidip oynayan artiste "BüyükBaba" diye sarılmasa
bari. Torun tarihte bile hep büyük oğlanın karısı
büyük gelinin ortalgı karıştırdığı, iki eltden
büyüğü mü yoksa küçüğü mü olarak obayı yerle bir
eder Acaba?... Senaryo gereği kurulan Otağdan da
payını istemesin sakın... Ve Haberci A.H. ekrandan
giyaben sorarak, "Osmanlı'nın borçları ne olacak
pekî ?" yorumu ile haberi sunuyor.

• Uzmanlarımızın dediğine göre Küresel
Terörün dördüncü aşamasıymış, bu yaşadıklarımız..
Daha kaç aşamayaacağımız aşamamız var Acaba?

• "Evet demenin hayırlara vesile olması için
evet !"... Cümlesini de duydum ya evet propagan-
dası için mikrofondan seslenen büyük adamlardan.
Daha başka ne diyeyim Acaba?

• Yerli yabancı bütün Tv dizilerde içki ke-
limelerini, rakı kelimelerini örtüştürerek yayınlıyor-
lar. 1800'lü yılları senaryolaştırdıkları izlediğim
dizide paso içki içilip ikram ediliyor ve daha ne
içtiklerini, içkinin ismini anlayamadığım gibi,
dizideki diyalogları da
örtüşmelerden anlaya-
madım... Bip İçkisi diye
yeni bir içki çeşidi varmış
da herkes onu içiyormuş

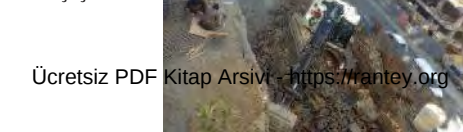
gibi... Kilolarını karizmatik gösteriyor olan biip
göbeği içkisi için... "biip" yerine "çay içelim,
ayran içelim" diye seslendirseler hiç şaşırırmam.

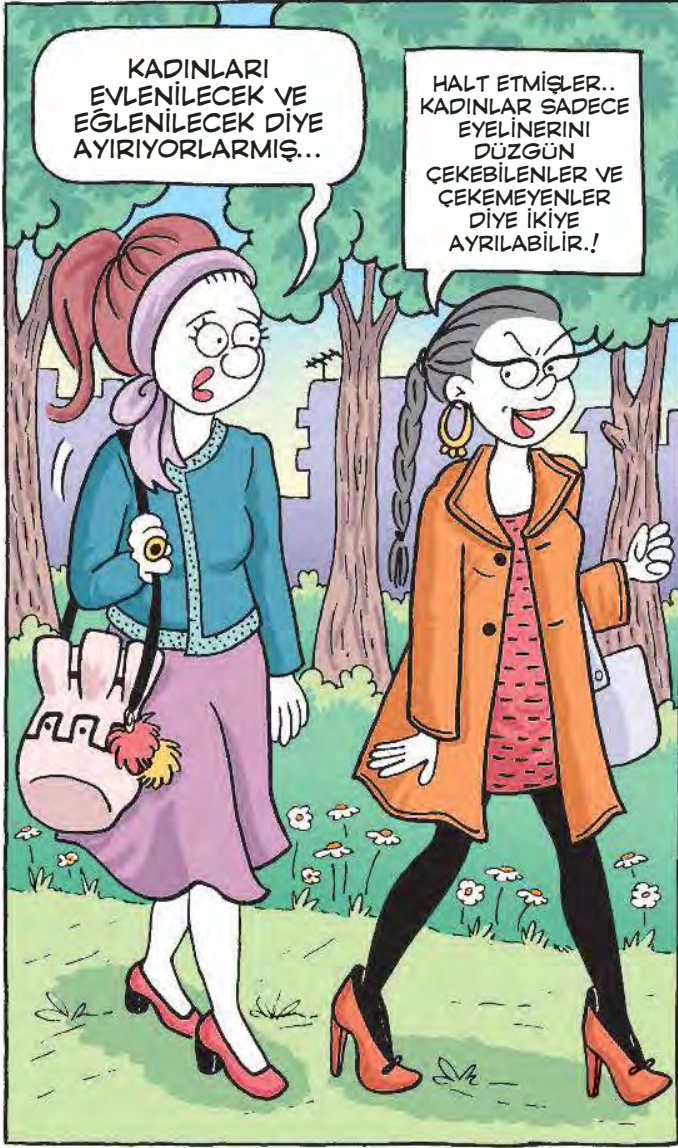
• Tv'de eski siyah beyaz türk filminde bunalıma
girerek meyhanede içen inşaat mühendisine
arkadaşı diyor ki; "kalk inşaata gidelim, inşaata
gidince rahatlırsın, vinçler, greyderler uğul-
tuları, hareketler seni kendine getirecek"...
Demek ezeli beri böyle bir antidepresan varmış...

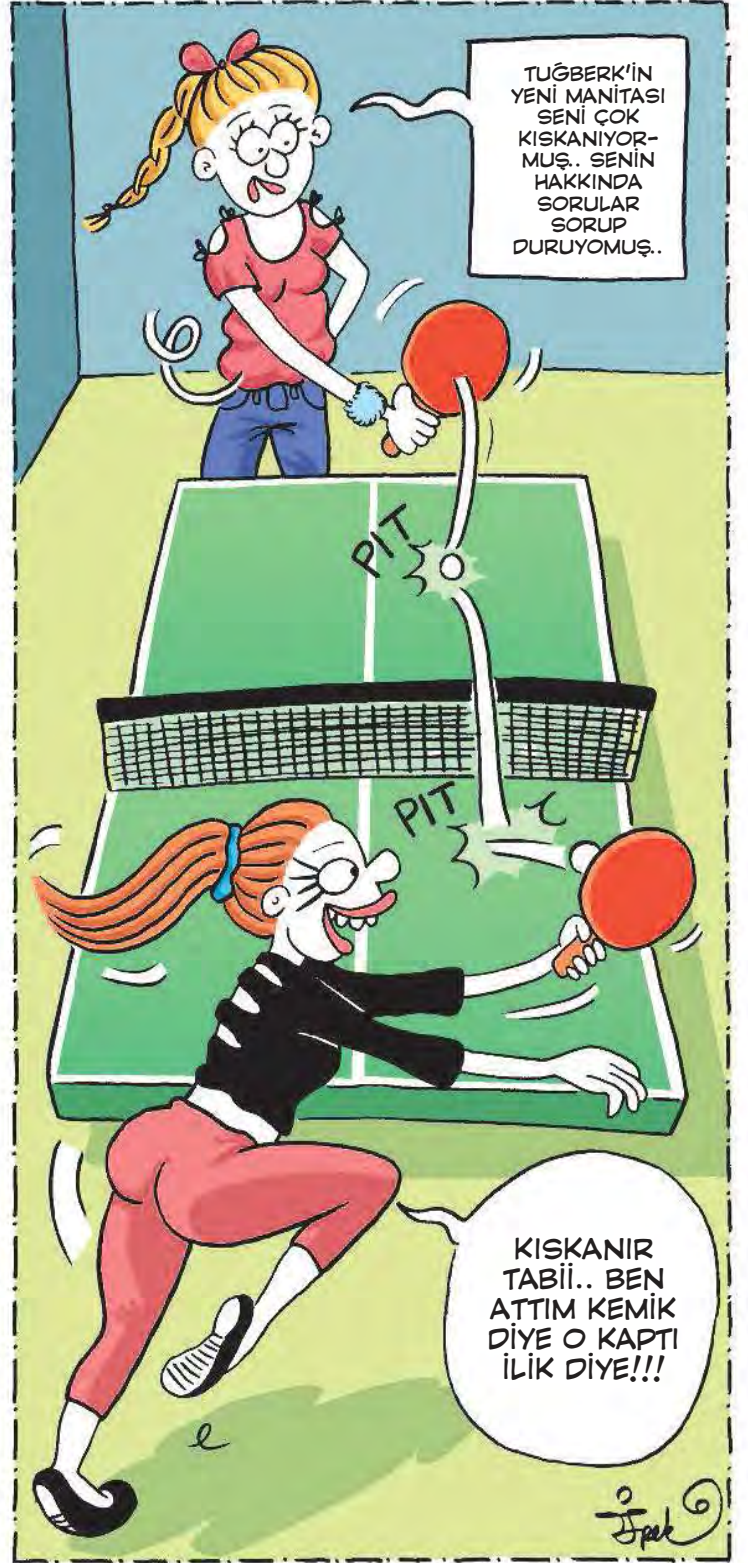
SOKAK TEPIK

• "Yedi Harikası" yerine "Yeni Harikası"
kentsel dönüşümün Yeni Türkiye'sinde ..

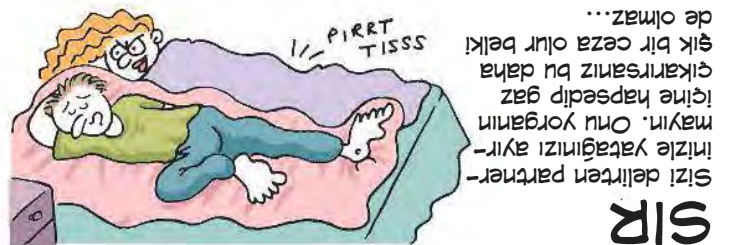
• Artık inşaat seyretmeye meraklı 65 yaş üstü
büyüklerimizin dışarılara çıkmasına gerek kalmadı.
Kentsel dönüşüm sayesinde, hiç tükenmeyen, bu-
lunmaz nimet seyir noktaları, evin hangi
penceresinden baksalar seyir-
lik bir inşaat ve
türlü çeşit in-

Mutlu ilişkinin sırrı: Yatak ayırmamak

SIR

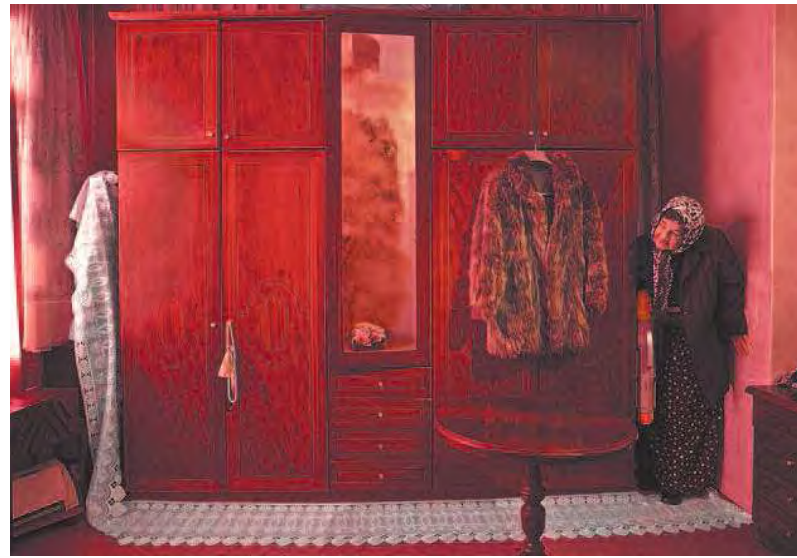
2009, Denge Tahtasi bilinmeyen sporlar serisinden-Balance Board from the series unknown sports, C-print, 120 x 180 cm (middle) (1)

2009, Kız Paraleli bilinmeyen sporlar serisinden-Girl's Parallel Bar from the series unknown sports, C-print, 120 x 180 cm (middle)

2010,-Oturma-Odasi-circir-serisinden_The-Living-Room-from-the-series-circir,-C-print,-120-x-180-cm

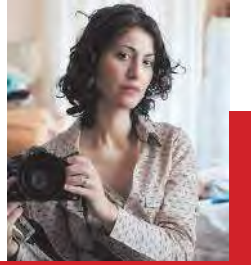

2010-Playing With A Water Gun from the series circir, C-print, 120 x 180 cm

2010, Ornek TrabZone serisinden_Pattern from the series TrabZONE, diptych, C-prints, 103 x 152 cm (left), 103 x 103 cm (right)

Nibar Güreş

2009, Kulplu Beygir bilinmeyen sporlar serisinden-Pommel Horse from the series unknown sports, C-print, 120 x 180 cm (middle)

2010-A-Promise-from-the-series-circir-C-print-180-x-120-cm-diptych

2010, On Balkon circir serisinden_The Front Balcony from the series circir, C-print, 180 x 120 cm

2010, Basustu TrabZONE serisinden-Overhead from the series TrabZONE, C-print, 150 x 100 cm

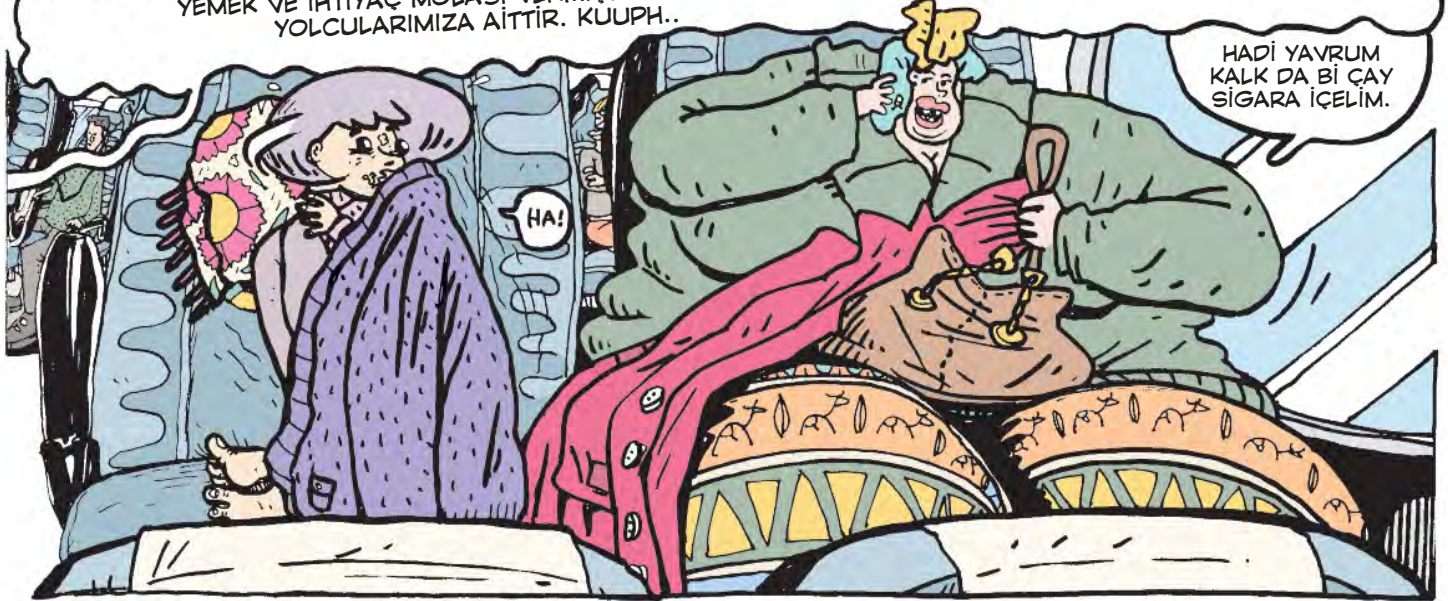

2011, İbadet Opucugu Acik Telefon Kulubesi serisinden _ Worship Kiss from the series Open Phone Booth, C-print, dimensions variable

UYANDIĞIM DA

OTOBÜSÜMÜZ YİRMİ BEŞ DAKİKA, YEMEK VE İHTİYAÇ MOLASI VERMİŞTİR. DEĞERLİ EŞYALARINIZIN GÜVENLİĞİ SİZ SEVGİLİ YOLCULARIMIZA AİTTİR. KUUPH..

YOLCUĞUN BAŞINDA ASTIM HASTASI OLDUĞUNU GÖRDÜĞÜM KADIN, OTOBÜSÜN İLK MOLASINDA, SON DERECE SAMİMİ BİR ŞEKİLDE ÇAY SİGARA TEKLİFİNDE BULUNMUŞTU VE RED EDECEK DAHİ OLSAM AYAĞA KALKMAM GEREKLİYDİ. ŞİŞ AYAKLARIMA AYAKKABILARIMI GIYMELİYDİM AMA HERŞEYDEN ÖNCE ÇORAPLARIMI BULMALIYDIM.

İHHH Bİ SANİYE HEH TUTTUM!

SABAH KARŞI DÖRT'TE, ASTIMLI YOL ARKADAŞIMLA DİNLENME TESİSİNDE, SOĞUKTA SİGARALARIMIZIN KATRAN, ZİFT VE NİKOTİN SEVİYELERİNİ ÇARPIŞTIRIP SOSYALLEŞİYORDUK VE İÇTİĞİMİZ ÇAY SİGARA YAPTI NUMARASINI.

AY ÇOK FENA KAKA BASTIRDI TUVALETE GİTSEM YETEBİLİR MİYİM Kİ?

GİDİN SİZ BEN HALLEDERİM!

GÖREV BİLİNCİYLE OTOBÜSTEKİ YERİMİ ALMIŞTIM. MUAVİN, KOYUNLARINI SAYAN BİR ÇOBAN GİBİYDİ. BANA DOĞRU YAKLAŞTIKÇA, GARİP BİR HEYECAN HİSSETMEYE BAŞLADIM.

ŞEY,BURADA OTURAN YOLCU
ŞU AN TUVALETTE AMA
GELİCEK...

YANLIŞINIZ
VAR EFENDİM
17 NUMARA
BOŞ
GÖRÜYOR.

NASIL YA
YANIMDAKİ AS-
TİMLİ KADINI
HATIRLA MIYOR
MUSUNUZ?

HAYIR
EFENDİM.

ALLAH
ALLAAAAH!

MUAVİN GİTMİŞ, IŞIKLAR KAPANMIŞ VE
EKRANLAR AÇILMIŞTI. KLİMANIN HARLI
SICAĞI VE EN RAHAT POZİSYONU ALMAMLA
BERABER ASTİMLİ KADIN AKLIMA GELDİ
TEKRAR. YA MUAVİN HATA YAPTIYSA DİYE
DÜŞÜNÜRKEN, BİR YANDAN DA ...

ASLINDA MADEM YAN KOLTUK
BOŞ YATAY MI YATSAM ACABA
MMM AMA YOK YA...

BU
POZİSYON
SAHANE ŞİMDİ
HAYATTA
HAREKET
ETMEM.

TV'DE İLBER ORTAYLI
BAŞKANLIK SİSTEMİ
TARTIŞILIYOR.

NE BAŞKANLIĞI KARDEŞİM
URUGUAY MI BURASI?!
KALDIRMAZ BU ÜLKE, KIRK
BİN TANE PROBLEM ÇIKAR
REFERANDUMA GİDER,BİZİM
MİLLET REY VERİR SONRA
SÖYLENİR.GEMÜT,LAKAYIDI,NE
İSTEDİĞİNİ BİLMİYEN,
BU KADAR AÇIK."AMAN
CANIM" TÜRK SİYASİ HAYATINDA
YAYGIN BİŞEYDİR. ÇÜNKİ
HERKESİN BÜYÜK UMUTLARI VE
KÜÇÜK DÜNYALARI VARDIR,
BUNLARA APTALLIK VE CEHALET
DİYE BAKMAMAK LAZIM.
APTALIK ŞÖFÖR YERİNDE Mİ
DİYE BAKMAMAKTIR.

DİĞER
YOLCULAR
BUNU BİLE-
MEZ AMA
SEN BAK-
MALISINI

SANA
DİYO-
RUM.

BANA MI?

EVET

ŞÖFÖR
YERİNDE
DEĞİL Mİ
YANI?!

BİLMİ-
YORUM
OLA-
BİLİR.

ŞÖFÖR YERİNDE YOKTU VE
DAHASI YOLCULAR DA
YOKTU.

BİR ŞEKİLDE OTOBÜSÜ
DURDURMALIYDIM, O ANDA ASTİMLİ
KADIN BELİRDİ, ÖHHHÖÖEA ŞÖFÖR
BEEEEY ÖHHHE ÖHHHEEAE BENİ DE
ALIN ÖHHEH AAY!
GELDİMÖÖÖHHHHHEEH...

KADININ KURU VE GUR ÖKSÜRÜĞÜ CANIMI ÇOK SIKMIŞTI
HIÇ DÜŞÜNMEDEN AYNA DA GÖRDÜĞÜM ASTİMLİ KADININ
ÜZERİNE SÜRDÜM OTOBÜSÜ. ÖKSÜRÜK KESİLSİN
İSTİYORDUM. GERÇİ KAÇARKEN NEFES ALMASI DAHA ZOR
OLDUĞU İÇİN ONU EZMESEM
DE SADECE KOŞTURARAK DA
ÖLDÜREBİLİRDİM.

ÖHHHHÖÖE
AAY DURUN!
AAY!

Bİ AN DA
ÖKSÜRÜK
KESİLDİ!

ÖLMÜŞ
OLA-
BİLİR
MIYDI?

Ööhhhhööeeede

AY! YETİŞTİM HELE
SÜKÜR!
HADI Bİ YOL
VER DE GEÇEYİM
YAVRUM
ÖHHHEHHEE

KKKUUK HAH KKKKKUK HAH AY, NEFES NEFESE KALDIM. NERDEYSE KAÇIRIYORDUM İYİ YETİŞTİM VALLA ÖHHEH, HEM BAK SANA NE ALDIM İKİ BÜKLÜM YATIYORSUN BOYNUN KOPACAK, AL ŞİŞİR BENİM NEFESİM YETMEZ ŞİMDİ ÖÖÖHHHEHHÜÜÜ...

TEŞEKKÜR
EDERİM
NE
GEREĞİ...

KENDİMDEN
TİKSİNİYORDUM

MUAVİNİN OLMADIĞINI
SÖYLEYİP KADIN
YANIMDAYDI. RÜYA DA
OLSA EZEREK ÖLDÜRMEYİ
İSTEDİĞİM KİŞİ BENİM
KONFORUMU DÜŞÜNÜŞ
BANA ŞİŞİRİLEBİLİR BOYUN
YASTIĞI ALMIŞTI VE
TÜM İYİLİĞİ İLE BU SEFER
O BENİ EZİYORDU.

OTOBÜSÜN HAREKET
ETMESİ İLE IŞIKLAR
SÖNMÜŞ EKRANLAR
AÇILMIŞTI. BİLETİNİ EN İYİ
FİRMADAN DA ALSAN BU
KOLTUKLARI İNSAN
VÜCUDUNU GÖRE
YAPMIYORLAR, BELKİ DE
SEBEBİ BU ŞİŞİRİLEBİLİR
YASTIKLARI SATMAK
OLABİLİR ÇÜNKİ ŞİMDİ
SÜPER RAHATIM. HIZLA
UYUMUŞUM.

UYANDIĞIM DA...

GÜNAYDIN
DEĞERLİ YOLCULARIMIZ,
OTOBÜSÜMÜZ
ANTALYA'YA VARMIŞ
BULUNMAKTADIR,
FİRMAMIZI TERCİH ETTİĞİNİZ
İÇİN TEŞEKKÜR EDER
İYİ GÜNLER DİLERİZ.

İNERKEN MUAVİNİ GÖRÜNCE, DALMAYI YENİ
ÖĞRENİMİŞ VE BU MUCİZEYİ ANNESİNE GÖSTERMEK
İSTİYEN AMA ANNESİNİN HER SEFERİNDE ARKADAŞINA
LAF YETİŞTİRİRKEN KAÇIRMASI NEDENİYLE ÇOCUĞUN
YENİDEN, DALMADAN ÖNCE "ANNEEEEE BAK," DİYE
BAĞIRARAK SAHİLİ ÇINLATTIĞI SESİ VE KAN TER İÇİNDE
ÇİRPİNİŞİNİ BİREBİR MUAVİNE KARŞI HİSSEDİYORDUM.

PARDON MUAVİN BEY
BAKAR MISINIZ
OLMADIĞINI SÖYLEYİP
YOLCU BURDA İŞTE,
LÜTFEN BUNDAN
SONRA DAHA
DİKKATLİ OLUN!

BEN DE FARKINDAYDIM
ASTIMLI KADIN YOKTU AMA
BENİM BİR PSİKIYATRİSTE
VE ŞİŞİRİLEBİLİR BOYUN
YASTIĞINA İHTİYACIM VARDI.

Mart kapıdan

baktırır, kahkaha da attırır...

Iraz
Yöntem

Takvim yaprakları her gün teker teker kopartılıyor ama artık hiçbirinde 'sıradan' bir gün kalmadı... Belli başlı günlerin yanına sürekli acılar eklendi, ekleniyor. Derdim karartmak değil içinizi/içimizi; aksine, gelen baharı hatırlayalım istiyorum hep beraber. Yoksa arkamızdan yazacaklar, hiçbir şey olmasa bile 'mutsuzluktan öldü' diye...

Dört bir yanımız betonun grisiyle çevrilmişken toprağı hatırlamak gerekiyor. Çünkü elimizde avucumuzda kalan bir karış toprağın bile ne kadar kıymetli ve anlamlı olduğunu unuttuk. Toprak; doğumun, yaşamın ve umudun gerçeği...

Mart geldi. Toprak, o alacalı kahverengisinden yeşillerini doğurmaya başladı yine. Kökler filizleniyor, ağaçlar yapraklarını giymeye başlıyor ve doğa kış uykusundan uyanıyor...

İnsanoğlu doğarken ağlıyor; ama doğa, her bahar uykusundan uyanıp yeniden doğarken bence kahkaha atıyor. Karanlık ve kasvetli kış kozasından çıkıp rengârenk bir aydınlığa dönüşmenin bir kahkahadan farkı var mıdır sizce?

Eğer Shakespeare'in dediği gibi ölmek uyumak demekse, ölümden uyanmanın da bir yolu var demektir.

Artık uyanma zamanı bizde! Özellikle biz kadınların gücümüzü hatırlama zamanı geldi çatı. Üzerimizdeki umutsuzluk örtüsünü bir çırpıda söküp atma zamanı...

O kahverengi topraktan çıkan rengârenk çiçekler gibi umutsuzluğun uykusundan uyanmanın zamanı geldi...

Bizi susturmaya çalışıyorlar; susmayacağız!

Bizi durdurmaya çalışıyorlar; durmayacağız!

Bizi iliklerimize kadar sömürmeye, yok etmeye çalışıyorlar.

Sırtımıza baskının kamburunu yerleştirmek istiyorlar. Evlerimize hapsolup nefessiz kalmamız için ellerinden geleni yapıyorlar.

Kimse boşuna heveslenmesin: Biz varız ve buradayız!

Betonlaşmış tüm zihinler bunu anlayana kadar anlatacağız.

Çiçekler nasıl dalında güzelse, biz kadınlar da yaşamın içinde çok güzeliz. Hem güzeliz, hem de güzelleştiririz. Ama önce kendimize inanacağız, yanımızda yöremizde olup da inancını yitirenlere hatırlatacağız. Bıkmadan, yorulmadan, inadına anlatacağız. Birbirimizin elinden tutup çoğalacağız; dalga dalga büyüüp korkuyu ve umutsuzluğu yerin dibine sokacağız.

Ne giymek istiyorsak onu giyeceğiz. Nasıl yaşamak istiyorsak öyle yaşayacağız. Ağz dolusu gülmek istiyorsak kahkahalarımızı içimize atmayacağız.

Korkmaktan vazgeçtiğimiz an anlayacağız ki yalnız değiliz ve bir arada çok güçlüyüz!

Bir kadının en güçlü silahı kendinin farkında olmasıdır ve bu da yer yüzünde kimseyi öldürmeyen tek silahtır.

Bizler var edenleriz. Yok edilmek istenen her şeyi yeniden var edebilmek gücüne sahibiz. Birbirimize inanmaya, umut etmeye, beraber mücadele etmeye devam edeceğiz. Şimdi safları sıklaştırma zamanı, kaybedecek tek bir an bile yok.

Bu sefer kış epey uzun sürdü ama baharı ve yazı uzatmak da bizim elimizde.

O meşhur heykelde adaletin terazisi neden bir kadının elinde, hiç düşündünüz mü?

Mart kapıdan baktırır, ama artık sadece kahkaha attırır ve kahkaha atan kadın en çok korkulandır. İnadına kahkahalı 8 Mart'lara...

Tülay
Günel

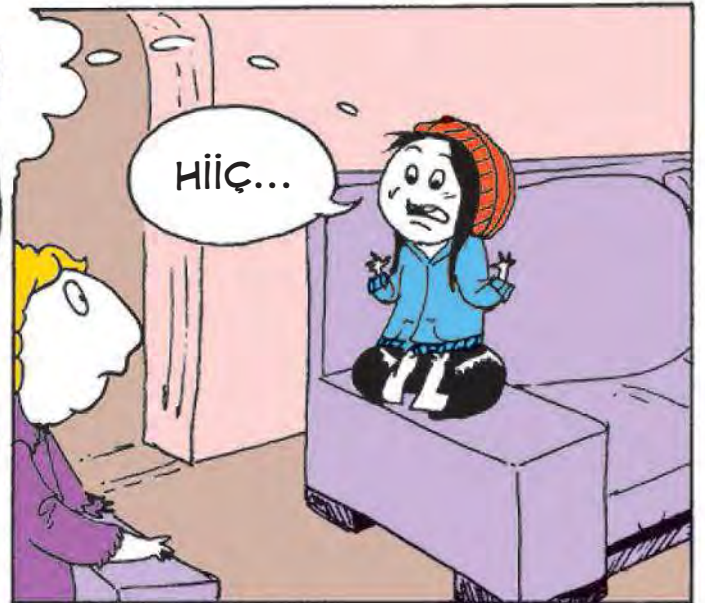

Uzun ve zorlu mücadeleler sonucu kabul edilmiş, kabul ettirilmiş en anlamlı günlerden biri 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü.

Kadın insan kabul edilmesinin tarihi de maalesef çok kısa; o da ne kadar ve ne ölçüde tartışmalı. Ülkemizde kadın-erkek eşitliği genellikle lafta kalan bir anlayış. Cinayetsiz, dayaksız tek gün yok. Bunlar üstelik sadece basına yansıyanlar. Galiba bu meselenin siyasetüstü bir mesele olduğunu anlayana kadar devam edecek bu problemler.

Tüm olumsuzlukları erkeklere bağlayacak değilim ama kadınların idare ettiği bir Türkiye, bir dünya kuşkusuz daha keyifli, eşit ve yaşanılabilir olurdu...

Bengisu Akyürek

Kadını Sömüren Gericiliğe Hayır!

Zülal Kalkandelen

Insanoğlu Ay'a ayak basalı 48 yıl oluyor; yaklaşık 7 yıl sonra Mars'a ilk insanın gönderilmesi planlanıyor. İnsandaki kas sistemine bağlanan modüler protez kollar ve görme engellilere umut olan biyonik gözler geliştirildi. İnsanlık, teknoloji alanında hayalleri zorlayan devrimlere imza atmaya devam ediyor.

Fakat ne acıdır ki, bilim ve teknoloji alanında böylesine büyük başarılar elde edilen bu çağda, insanoğlu kadın-erkek eşitsizliği sorununa hâlâ çözüm getiremedi. Kadınların toplumsal yaşama eşit bir şekilde katılma mücadelesi, günümüzün Batı demokrasilerinde bile ancak 19. yüzyıl ortalarına doğru başlayabildi. 8 Mart 1857 tarihinde, Amerika'da dokuma işçisi kadınlar, ayrımcılığa ve insanlık dışı çalışma koşullarına isyan etti. Aradan 53 yıl geçtikten sonra, 1910 yılında 2. Enternasyonal Kadınlar Konferansı'nda Alman delege **Clara Zetkin**'in önerisiyle, 8 Mart, **Dünya Emekçi Kadınlar Günü** ilân edildi.

1977 yılında da, Birleşmiş Milletler, bu

günü, **Dünya Kadın Hakları ve Uluslararası Barış Günü** olarak kabul etti. Burada "Uluslararası Barış Günü" ifadesi önemli. Çünkü çok açıktır ki, Atatürk'ün dediği gibi, "İnsan topluluğu, kadın ve erkek denilen iki cins insandan mürekkeptir. Kâbil midir ki, bu kütlenin bir parçasını ilerletelim, ötekini ihmal edelim de kütlenin bütünlüğü ilerleyebilsin? Mümkün müdür ki, bir cismin yarısı toprağa zincirlerle bağlı kaldıkça öteki kısmı göklere yükselebilsin?"

Araştırmalar gösteriyor ki, dünya üzerinde kadınların en kötü koşullar altında yaşadığı ülkeler ağırlıklı olarak, Ortadoğu, Güney Asya ve Afrika'daki İslam coğrafyasında toplanmış durumda. Bu tabloda Türkiye'nin durumu nasıl dersiniz? Dünya Ekonomik Forumu'nun 2016 Küresel Cinsiyet Uçurumu Raporu'na göre, değerlendirilen 144 ülke arasında ülkemiz 130. sırada! Kadınların eğitim oranı ile 2015 yılı raporunda küresel çapta 105. sırada bulunan Türkiye, 2016'da 109. sıraya gerilerken; kadınların siyasete katılımı kategorisinde de 105. sıradan 113.

sıraya geriledi.

Cumhuriyet'in ilânıyla birçok Avrupa ülkesinden önce kadına seçme ve seçilme hakkının verildiği bir ülkede bu boyuttaki bir gerileme, ancak kadınlara yönelik sistematik bir baskının sonucudur.

Her 4 saatte 1 kadının tecavüze uğradığı, tecavüzcü şapıklar ve katillerin cezasız salıverildiği, geçen yıl 261 kadının erkekler tarafından katledildiği bir ülkede, kadınlar en temel haklarından yani yaşam haklarından yoksun demektir!

Bu ortamda Cumhuriyet'in kadın hakları ve statüsü konusunda gerçekleştirdiği devrimlere sahip çıkmak şarttır. Bununla yetinmeyip daha ileri adımlar atmak için tek yumruk halinde ortak mücadele vermek zorunludur.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde mesajımız şudur:

Kadını aşağılayan, metalaştıran ve sömüren cinsiyetçi görüşe **HAYIR!**

Kadını eve hapsedip boyunduruk altına almak isteyen gericiliğe **HAYIR!**

2017'ye biçtiğimiz donlar, burdan Fas'a yol olur. 0 ne 2016'ydı öyle!

Gökçen Erdoğan

Kaybetmediğimiz bir aklımız kaldı. Yani heralde. Tam da emin olamadım şimdi. Ben mesela bazı sabahlar, suya bakma isteğiyle uyanıyorum. Ankara'nın göbeğinde bilmem kaç katlı binanın neresinde bulayım, çocukluğumun Yeşilirmak'ı gibi çağlayarak akan suyu; musluğu falan açıyorum, olmadı temiz bir bardak su dolduruyorum birkaç dakika durup bakmak için. İçimi ferahlatmaya yetmiş gibi. İnsanlığın garip ve sanrılarla dolu tesellisi.

Ben küçükken ölüm çok uzaktı. Acılar, ayrılıklar çok uzak. Yaşlıların öldüğü ama benim sevdiğim herkesin çok genç olduğu bir dünya. Annem belli belirsiz rujunu sürüp inci düğmeli hırkasını giyerken dışarı çıkmadan, onun çok genç olduğunu tekrarladım kendime. Babamsa öğretemendi, çocuklar büyüyor, büyüdükçe onun öğrencisi olmaktan çıkıyor, o hep aynı kalıyordu, çocuklardan bile gençti

bana kalırsa. Bence hala çok gençler. Yoksa...?

Ben küçükken doktor olacağımı biliyordum ama şarkıcı da olmak istiyordum. Şarkıcı olmak meydan okumak gibi geliyordu belki, onu daha çok dillendiriyordum. Bilim insanı olmak, meydan okumaya dönüştü sonra. Ben olduktan bir vakit sonra. Herkes meşhurluğu meşhurluktan daha kuvvetli bulup da tercih ede durunca.

Ben küçükken bir şeyden, bir kimseden umudumu kesmeden, onu hiç yüzlemeden üç şans verirdim ona. Sevmenin bir yanı bağışlamak ve bağışlamak en çok kendisi içindi insanın. Oyunda arkadaşsız, korku masallarında yalnız, sırrımda sırdaşsız kalmamak adına. Kardeşimden başka kardeşlerim olması, göz çıkarmayacaktı biliyordum; bir şey değişmedi diyeceğim ama şimdi kardeşlerin bile göz çıkarmalarının dışında...

Ben küçükken 2016 yoktu, 2017 de

yoktu. Galiba milenyuma girmemiş olmak başımıza gelen en iyi şeydi. Uzun çağına geldiğimizde arabaların havada uçacağını düşünme saflığımız, havada da trafik olacağını düşünme karamsarlığına bıraktı yerini. Ben küçükken karamsarlık vardı ama ne bileyim şöyle on dakikayla iki saat arasında değişiyordu süresi. Ya babam eve elinde yeni bir kitapla geliyordu ya annem tarhanayı kokutuyordu odaya, geçiveriyordu. Kardeşim saçımı çekene dek her şey yolunda gidiyordu.

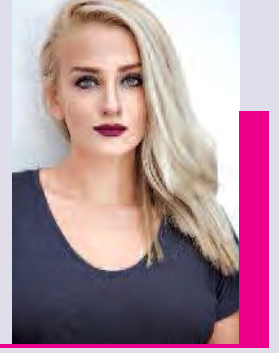
Ben küçükken aklım vardı. En az olduğu zamanlarda dahi emindim varlığından. Şimdi de var gibi geliyor ama ne bileyim mukayet olmak, eskisinden daha zor galiba.

Sahi dünya, sen bizi niye büyüttün? Kendini gözümüzde niye böyle büyüttün? Arabaları havada uçurmadın da insanları ne diye uçurduğun havaya? Yakıştı mı hiç sana!

Deplasmanda Maça Çıkan Galibiyet Kutlayamaz

Arzum
Uzun

Instagram/arzumuzun

“Bir zamanlar anlamadan yaşadığım şey, çok sonra değerini kazanır.

Yokluğu derin ve sürekli bir sızı halini alır.

Oysa yapacak hiçbir şey kalmamıştır artık

Mutluluk geçip gitmiştir yanınız-dan

Her şeye iyi gelen zaman sizi kanatır.” –Murathan Mungan, Yaz Geçer

Arada bir Instagram takipçilerim görüyordur, babamla oldukça değişik bir baba-kız ilişkimiz var.

Kendimi bildim bileli süregelen bir durum bu.

Babam 27 yaşındaydı beni kuçağına aldığında.

Futbol oynadığı yıllardan kalma, parçalanmış kaval kemiğindeki 24 çivi ve her ameliyatta yeni bir fıtık üreten beliyle, kaç yaşına kadar tepesinde gezdirdi beni.

Neredeyse her gün hastalanan bir cocuktum.

Üşenmeden her gün doktora taşdı. Okula bıraktı, okuldan aldı.

Pazarları kahveye tavlama, ikinci lig maçlarına slogan atmaya götürdü.

Sonra işi dolayısıyla İstanbul’a taşınmak zorunda kaldı babam.

Biz, annem ve kardeşimle eğitimim için Antalya’da kaldık.

Dört yılı aşkın bir süre hafta sonları gitti geldi yanımıza.

Ergenik dönemimdi.

Hayatımın en zor atlattığım zamanlarıydı.

(Çok merak ediyordum, hayatımın hangi günü kolaydı?)

Babam yoktu.

Dolayısıyla biz İstanbul’a taşınıp yeniden bir arada yaşamaya başladığımızda, ortayı bulmakta çok zorlandık.

Hayatıma birinin karışmasına alışkın değildim.

Özgürlüğe alışkındım.

Ve babam, otoritesini sarsmama içerliyordu.

Ona “Sen kim oluyorsun da bana karışıyorsun!” diye defalarca şarladığımı bilirim.

“Çok konuşma Arzum” derdi sadece.

Çok konuşma Arzum.

Lise ikideydim.

Bir erkek arkadaşım vardı.

Yılbaşı gecesini onun ailesiyle birlikte geçirmiştik.

Eve gece ikide döndüm.

Babam o kadar sinirlenmişti ki... Sinirinden ağlamıştı.

Benin görünce delirmiş gözlerle, “Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?” dedi.

Omuzlarımı silktim ve boş boş baktım suratına.

Resmen uzakta geçirdiğimiz zamanın intikamını alıyordum.

O sinirle gidip odanın kapısında bir yumruk geçirdi, kapı paramparça.

Asla anlayamıyordum tabii o zamanlar...

Madem beni bu kadar seviyordun, niye ihtiyacım olduğunda yoktun meselesine daha çok takıldım.

Tam bir intikam komandosu gibi çalışıyordum.

(Filler ve kadınlar, asla unutmaz)

18’imi doldurunca iş bulup bir yaz annemle babam tatildeyken ev tuttum.

Okula yakın bahanesiyle Nişantaşı’na taşındım.

Kaçar gibi.

Babam asla razı gelmedi.

Altı ay benimle konuşmadı.

Dört sene evime uğramadı.

“Beni sen terk ettin” diyordu bana.

“Sen de beni terk etmiştin” diyordum.

Öyle saçma bir eski sevgililik ilişkisi yaşadık uzun bir süre.

Beş parasız kalsam da bir kuruş istemedim babamdan.

İnadımdan eve de dönmedim.

Bunların hepsi neredeyse on sene önceydi tabii...

Zaman geçti.

Zamanla babam beni anladı.

Ben babamı.

Bana aslında ne kadar güvendiğini anladım mesela...

Gerçekten tek derdinin beni korumak olduğunu anladım.

O da tek derdimin ayaklarımın üzerinde durmak olduğunu.

Birbirimize aslında ne kadar benzediğimizi zamanla çözdük.

Ve asla değişmeyecek tek gerçeği...

Dünya tersine de dönse, ben annemin-babamın kızıyım.

Bu kadar inatçı, dik başlı, dediğim dedik, cevval olmamın tek nedeni onların beni böyle yetiştirmesi.

Uzatmayacağım...

Babam hayatımdaki hemen her şeyi bilir.

Bütün yazılarımı, kitaplarımı okur.

Kiminle flört ettiğimi söylemesem dahi stalklar bulur.

Yaptığım hataları asla yüzüme vurmaz.

Bir anne-baba klişesi olarak, ne yaparsam yapayım annemle babam oradadır.

Bundan eminimdir her zaman.

Babamın tek bir hassas noktası var...

Bunu da yıllarca anlayamamıştım.

Yeni çözüyorum meseleyi...

Anlatayım...

Babam, ne zaman yurt dışına çıkmaya kalksam, öyle böyle, rahatsızlanır.

İki sene evvel Phuket’e bilet aldım. Hayatta yapmayacağı bir şeyi yapıp beni aradı.

“Gitmeni istemiyorum” dedi.

“Niye?” dedim.

“Çok uzak” dedi. “Bir şey olursa gelemem.”

“Aman baba ne olacak ki

Phuket’te” diye geçirdim içimden.

Hiçbir şey demedim.

Bileti iptal ettim.

Babam benden kolay kolay bir şey istemez.

Hayatıma karışmaz.

İstediginde de tartışmam.

Bir bildiği vardır der, dediğini yaparım.

Yıllar evvel eğitim için de göndermemiştii beni yurt dışına.

Fazla tartışılacak bir durum değil...

Zira...

Nişantaşı’ndan karşıya rahat geçmeyeceğimi düşünüp onlara gideceğimde, gelip evimden arabayla alıyord beni, sonra geri bırakıyor.

Ben İstanbul’da yaşıyorum diye, aynı evde yaşamadığımız halde İstanbul’da yaşıyor.

Sürekli yakınında bulunmamı istiyor.

Günde en az iki kez arıyorlar.

Ya annem ya babam...

Aç kalıp kalmadığımı, çorap giyip giymediğimi kontrol ediyorlar.

Hava iyiye evden çıkmam için dürtüyorlar.

Onlar için beş yaşında olma halim bir klişe değil.

Beş yaşındaymışım gibi davranıyorlar.

Ne yalan söyleyeyim, ben de keyfini çıkarıyorum.

Ayrıca babam bu mesafe konusunda haksız da sayılmaz.

Tecrübeyle sabit anılar var hayatta.

Hiç unutmuyorum yine 18-19

yaşındayım...

Bir oğlanla flört ediyordum.

Oğlan Antalya’da.

Ben ajansta reklam yazıyorum o ara.

Yaz tatili...

Oğlan gel de gel diye tutturdu.

Zar zor izin aldım işten, bastım git-tim Antalya’ya.

Babam bindirdi beni uçağa o gün de.

Üç gün sonra sinirlerim tepemde geri döndüm.

Hayatımın dersini almış bir şekilde.

Benim için kırılma noktasıdır o yaz.

O yaz şunu öğrendim mesela...

Biri seni ayağına çağırıyorsa, gitmeyeceksin arkadaş.

Çok isteyen kalkar gelir.

Gelmeyenin keyfi bilir.

Gelmeyen, seni yeterince istemeyendir.

Sen, kimsenin ayağına GİT-ME-

YE-CEK-SİN!

Bir keresinde şöyle açıkladı durumu:

“Strandart sapmasız, en baba takım bile deplasmanda maç kaybeder. Hadi diyelim kazandın.

Kupayı alsan da, kutlamasını deplasmanda yapamazsın. Eve dönmeden kazandığın zaferden bir şey anlamazsın. Gereksiz yorma kendini.”

Vay arkadaş dedim...

Adam olayı Galatasaray-Fener derbisi gibi algılıyor.

Yalan da değil.

En iyisi kendi sahanda maça çıkmak.

Zemin beton bile olsa, düşüp dizlerin de kanasa, kendi seyircine, kendi taraftarına oynamak, o maçı tadından yenmez hale getiriyor.

Uzaktaysan, hep bir boşluk duygusu.

Kazansan da, kaybetmişlik hissi. Biliyorsunuz zaten...

Hep basit goller yedik.

Bırakın deplasmanı, kendi sahasımızda bile...

Hakem şerefisizdi.

Ve hayat acımasız.

Adil olan tek şey zamandı.

Biz ona inandık.

Çok şükür daha yanılmadık.

Dersimizi zamandan aldık geldik biz...

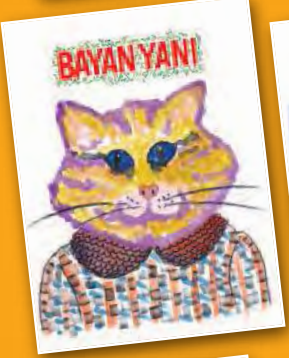
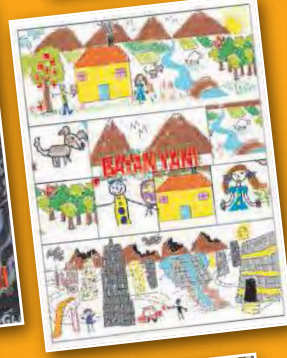
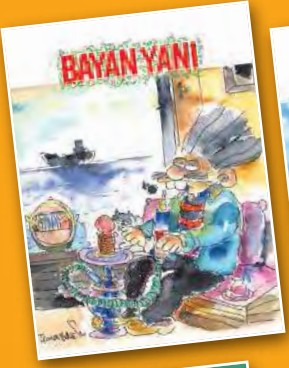
Ya siz?

Deplasmanda maça gelir misiniz?

TAM 36

ÇEŞİT SİPİRALLI
DEFTER
DERGİNİZ
İLE BİRLİKTE
HEDİYE

BAYAN YANI

Kadınlar 8 Mart günü tüm dünyada “Kadın düşmanlığına ve seçilmiş liderlerin nefret söylemlerine karşı” greve gidiyor.

BU GECE
GREVDEYİM
NECATİ...

BENİM
SUÇUM NE
LAN...

HER ERKEK
BİRAZ
DEVLETTİR.

NE SAÇMALIYON
LAN İNDİRECEM
BAK YUMRUĞU...

GÖRDÜN
MU!..

